

Hlasatel byl založen
1. května 1891

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1994

103

YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

29. ČERVNA 1994 • ČÍSLO 8 - WEDNESDAY JUNE 29, 1994

Dnešní cena \$1.00

Sovětský Damoklův meč: první nukleární útok

Albert L. Weeks
Washington Inquirer, 21. května 1994

Mezi vojenskými tajnostmi, nyní vycházejícími na povrch z ruských archivů je odhalení, že začátkem let 60tých si Kreml zahrával - jestli ji již plně nepřijal - se strategií prvního nukleárního útoku proti Západu. Poslední odhalení této dlouho podezříváné strategie lze najít v pamětech bývalého administrativního šéfa NKVD Pavla Sudoplatova "Zvláštní úkoly".

Sudoplatov říká a dokumentuje své informace, že začátkem let padesátých, po výbuchu první atomové bomby SSSR, strategie Kremlu o vedení nukleární války se začala "úplně měnit". Generální štáb Rudé armády, s podporou civilních vůdců strany jako Nikita Chruščev, nakonec přijal strategii "útoků k zabránění útoku" proti strategickým instalacím nepřítele než začne skutečná nukleární válka.

Odhalení Sudoplatova souhlasí s nálezy několika vážených, celkem nezávislých amerických a sovětských specialistů. Tyto nálezy byly pokračování na str. 5

A Soviet ICBM, the SS-25, still in Russia's arsenal

KLAUS JE NEJVĚTŠÍM SOCIÁLNÍM DEMOKRATEM V EVROPĚ

Vyňato a přeloženo z článku
Zahraničního zpravodaje Washington Post Davida B. Ottaway

Prominentní ekonom Klaus o sobě tvrdí, že je přívržencem hospodářské politiky bývalé britské ministerské předsedkyně Margaret Thatherové, která byla proponentem volného trhu a za tím účelem decimovala odbory a měla prach málo pochopení pro státní sociální podpory.

Odborníci však tvrdí, že Klaus sledoval úplně jiný, statický přístup k reformám. Opatrně začlenil odbory jako partnery do systému, který do značné míry závisí na sociálních podporách aby si udržel přízeň občanů. K tomuto účelu utratil miliardy dolarů ve formě subvencí a tím zásadně porušil princip volného trhu.

Je přímo hypokritické, že se Klaus označuje za následovníka Thatherové, řekl Mitchell Orenstein, který studuje český přechod k tržnímu hospodářství na Institutu East-West při univerzitě Yale a dodal, že Klaus je ve skutečnosti největším sociálním demokratem v Evropě.

Domnívá se totiž, že Klausův úspěch spočívá ve dvou strategiích -
Pokrač. na str. 2

Extrémní levičáci a pravičáci na německých vysokých školách

Antonín Měšťan - RFE

Od založení prvních univerzit ve středověku do dneška jsou tyto školy místem neklidu. Určitý počet studentů se odjakživa projevoval radikálně a vystupoval opozičně vůči vládní moci. Převahu měly nejčastěji tzv. levicové tendence, nechyběly však ani pravicově zaměřené skupiny. Různé vládní instituce věnovaly - a dosud věnují - studentským radikálům pečlivou pozornost. Zkušenost učí, že naprostá většina radikálních studentů a studentek levicového či pravicového zaměření se po absolvování vysoké školy bez problému včlení do normálního života společnosti. Stále však zbývá určitý počet radikálních levicových nebo pravicových studentů, kteří po opuštění vysokoškolských poslucháren přejdou do různých extrémistických stran a sdružení, zaujímají tam obvykle vedoucí postavení.

Po druhé světové válce se na západoevropských a amerických univerzitách vytvořila situace, kdy celá desetiletí bylo módní stát hodně vlevo. Centrály v zemích, kde existovala komunistická diktatura, se často

Pokračování na str. 5

Debaty o Evropském společenství

Jan Čulík - RFE

V západní Evropě se v těchto dnech v rámci předvolební kampaně pro volby do Evropského parlamentu znovu živě debatuje o tom, jakou strukturu by mělo mít budoucí rozšířené Evropské společenství. To, zdabude mít strukturu volnou či těsnou a zda budou mít některé země právo integrovat se do evropské organizace rychleji než jiné, bude zřejmě v nadcházející budoucnosti jedním z hlavních problémů Evropské unie. Pozorovatelé upozorňují, že otázky rozšiřování Evropského společenství do střední a východní Evropy se stanou zřejmě ještě složitějším oříškem než nedávná vyjednávání o maastrichtských dohodách či nynější spory o jednotné evropské měně.

Mořský rybolov ve španělském Baskicku je jedním z nejméně lukrativních hospodářských odvětví v celé Evropské unii. Baskičtí rybáři bojují o existenční přežití - žijí v úplně jiném světě, než podnikatelé v bohatých průmyslových městech severních západoevropských zemí.

Pokrač. na str. 4

Pinochet kupuje české zbraně

Milan Schulz - RFE

Několik pražských novinářů se nedávno zachovalo zcela prakticky a dalo by se říci tržně: řtili se všude, kde by mohli i jen koutkem oka nebo fotoaparátu zachytit příjezd někdejšího chilského suveréna. Řada jejich zahraničních kolegů v Praze akreditovaných naopak proti jeho návštěvě protestovala. Už předem rozrušené atmosféra tak způsobila, že Pinochet se do Prahy dostavil za okolností velmi tajemných, čímž ono ovzduší jen zhoustlo. Prezident republiky poznamenal diplomaticky, že pro česko-chilské vztahy by bylo prospěšné, kdyby je rozvíjely osobnosti, respektované v demokratickém světě. Ministr vnitra se vyjádřil - jak se teď říká - natvrdo: Pinochet neměl dostat vízum.

Přítom jde o záležitost velmi prostou. Český zbrojní průmysl hledá zakázky, kde to jenom jde. Vyloženě horkým půdám se přitom musí samozřejmě vyhýbat, protože by narazil doma i v zahraničí. Tak jako tak už se české zbraně v posledních letech několikrát objevily na

Pokračování na str. 2

■ DHAKA, Bangladěš

Asi čtyři tisíce muslimských fundamentalistů v neděli rozbíjelo čelní skla a přední světla při pochodu na parlament, aby žádali o smrt pro spisovatelku, kterou obvinili z rouhání se koránu.

Skoro 1,500 policistů procesí zastavilo, ale dovolila několika náboženským vůdcům vstoupit do parlamentní budovy, aby mohli předložit svůj požadavek - oběsit Taslimu Nasrinovou.

Skoro každý den se pořádaly protesty od minulého měsíce, kdy indické noviny oznámily, že Nasrinová doporučuje zrevidování koránu, který muslimové považují za Slovo Boží.

Autorka se skrývá od 4. června, kdy soud nařídil její zatčení po obvinění z rouhání a zranění citů lidu v převážně muslimské Bangladěši.

Nasrinová, 31-letá feministka, zpírá, že volala po předělání koránu, aby byla dána ženám stejná práva.

Francouzský voják v neděli míjí ruandskou rodinu 40 mil od zairské hranice. Nově přijíždějící Francouzi doufají, že pomohou obětem občanské války v operaci nazvané Turquoise.

KLAUS JE ...

masivních vládních subvencí jež mají za účel vytvoření sociální záchranné sítě, která by ulehčila dopad ekonomických reforem na masy a omezení vlivu odborových organizací a podnikatelů.

Klausova hospodářská politika je založena na praktikách, které nemají s volným trhem vůbec nic společného. Na příklad na zákonu, který naprosto znemožňuje, aby jakýkoliv státní podnik zbankrotoval ještě před tím než je privatizován. Přitom 61% z 767 průmyslových podniků není schopno operovat bez státních podpor a bylo naprosto nesolventních již k 31. březnu 1994, jak jsme se mohli dočíst v tiskových zprávách.

Záměr nenechat podniky zbankrotovat znamená, že tisíce nepotřebných lidí stále má svoji práci i když prakticky nic nedělají. Od těchto pofiderních praktik se distancovalo jak Maďarsko, tak i Polsko. V praxi tato politika stála státní pokladnu už miliardy dolarů.

V roce 1991, Klaus jako ministr financí dal podnět ke vzniku Konsolidační banky, která převzala dluhy a nezaplacené půjčky ve výši 4,3 miliardy dolarů od obchodních bank a průmyslových podniků a nyní se jen marně snaží aby 6,000 zprivatizovaných podniků splatilo své dluhy.

Nejhorší je to, že Klausova vláda vyprazdňuje Fond českého národního majetku, který byl založen v srpnu 1991, kde jsou uloženy peníze získané z prodeje majetku zahraničním a místním investorům. Ke konci minulého roku bylo do tohoto fondu uloženo celkem 1,7 miliardy dolarů. Z této částky však již zmizelo 817 milionů dolarů na zaplacení dluhů státních, průmyslových, privatizovaných podniků a v polovině května požádal Klaus o dalších 230 milionů dolarů na zaplacení dluhu bankrotujících státních zemědělských podniků, říká pan Orenstein.

Klaus také uvedl do chodu projekty veřejných prací, jako zametání ulic, aby nějak zaměstnal dalších sto až stočtyřicet tisíc lidí. K tomu je nutno přidat podporu dalším 300,000 lidem, kteří spadají pod úroveň chudoby. Jen tyto zásahy dovolují současné vládě, aby se vychloukala, že v České republice je nejnižší nezaměstnanost v celé Evropě, necelé 4 procenta. (Poznámka redakce: Klausova vláda však taktně zapomíná dodat, že za dva roky stačila pošustrovat více než polovinu z Fondu národního majetku. Zkrátka, majetek je pryč a peníze také. A co zbyde českým občanům je také jasné. Jen oči pro pláč a úděl nádeníků.)

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$ 30.00	\$20.00	3 months \$ 35.00	\$25.00
6 months \$ 55.00	\$33.00	6 months \$ 60.00	\$38.00
12 months \$100.00	\$60.00	12 months \$120.00	\$75.00

OVERSEAS in US Dollars	
3 months \$ 50.00	\$30.00
6 months \$ 90.00	\$50.00
12 months \$170.00	\$85.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslání články. Zaslání rukopisů se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

Pinochet kupuje...

místech různých místních konfliktů. A vládní i nevládní místa měla plné ruce práce, aby záležitosti s co možná nejmenšími následky zprovovala ze světa. Hledání řádných zákazníků není ovšem nijak snadné. Jednak jde o trh, mnohdy řádně neprůhledný a hrozící všelijakými propletenými silami ne právě nejsvětějšími. A protože jde většinou o slušné sumy, nabírá konkurenční boj někdy dosti nepříjemných forem; nesoupeří se jenom ostrými lokty.

Dalo by se říci, že tento výrobní a obchodní obor vyžaduje zvláštní přístup k věci. Především vědomí, že když už do něj vstupuju, musím být na ony zvláštní okolnosti připraven. Je ještě dobře známo, že bezprostředně polistopadový prezident Havel byl rozhodnut ubránit nové Československo před - jak to cítil - nedůstojným kšeftařením se zbraněmi; zvláště když padlý režim svým způsobem zakládal velkou část své prosperity na bezostyšných zbrojních dodávkách i poslednímu gangsterovi. Samoznakem se stal proslulý semtex s hlučným dopadem vlastně celosvětovým. Brzy se ukázalo, že ušlechtilý záměr se v současném drsném světě nedá uskutečnit. Tisíce lidí - obzvláště v tehdy ještě jednotném Československu - by rušením zbrojařské výroby přišly o obživu. A nebylo prostředků na efektivní přestavbu této výroby. Takže ze záměru sešlo. Nikdo v širém světě se nad tím nepozastavil, natož aby něco namítal.

V průběhu uplynulých pěti let se český zbrojařský průmysl v tichosti sdružil do zájmového konsorcia. Nemůže být pochyb o tom, že i v něm - jako v celé řadě řídicích průmyslových center - udávají tón zkušení majstři svého oboru, kteří za posledních desetiletí nabyli vědomostí a především mezinárodních kontaktů. Na ničem jiném se ovšem lukrativní obchod nebuduje. Zvláštnost pojednávaného oboru je pouze v tom, že největší zájem o zbraně mívají nepříliš schůdní účastníci mezinárodního dění. Tak se jistě také stalo, že možnost zajímavých objednávek z jižní Ameriky vedla k pozvání, které velmi proslavená firma Omnipol adresovala chilským zájemcům. Jejich návštěva by patrně proběhla bez jakéhokoli většího zájmu, kdyby oni sami nevzali s sebou generála, který vešel do dějin opravdovým razantním způsobem.

Historie teprve s náležitým odstupem zhodnotí, jak se dívat na Pinochetův tvrdý zásah proti chilským socialistům. Jeho příchod k moci neproběhl jistě způsobem právě demokratickým a z humánního hlediska obhajitelným. Je ovšem docela možné, že právě tento nemilosrdný postup zabránil další "kubánské" hrozbě na americkém kontinentu. Zároveň se stalo, že v průběhu dalších let se Pinochetově vládě podařilo velmi úspěšně pozdvihnout stav chilského hospodářství. A po referendu, které jako - svým způsobem - samovládce připustil, Pinochet podle jeho výsledku odstoupil a předal vládu svým nástupcům. Bylo věcí chilského pokusu o národní smír, že se vláda dohodla s armádou na nehlučném soužití, což, zdá se, funguje.

Pinochet se tedy spolu se svými druhy rozhlíží po českých zbraních. Je otázka, zda není upřímnější, když se tímto obchodem zabývá řádně jmenovaný šéf pozemního vojska, než když se zbrojní konsorcium nejasného složení pokouší vylepšit svůj image krásnou tváří půvabné ředitelky.

■ JERUSALÉM, Izrael

Izraelská komise Shamgar Commission - skončila úřední vyšetřování únorového masakru v hebronské mešitě a vydala o tom v neděli zprávu, v níž zprostila armádu a policii obvinění z nedbalosti, ale kritizovala nedostatečnou bezpečnostní hlídku v mešitě.

Zpráva také došla k závěru, že vrah, Dr. Baruch Goldstein, žid, jednal sám, když zavraždil 29 muslimských věřících 25. února v hrobce patriarchů, na Západním pobřeží, která byla posvátnou jak pro muslimy tak pro židy.

Goldstein, lékař narozený v Brooklynu, N.Y., horlivý stoupenec extrémního rabína Meira Kahana, vstoupil do hrobky se svým armádním samopalem a začal střílet do několika set věřících. Někteří z nich se vrhli na Goldsteina a utloukli ho.

Pětičlenná komise, které předsedal prezident Nejvyššího soudu Meir Shamgar, vyslechla 106 svědků a obdržela 1,140 důkazů během 31 zasedání. "Masakr byl podlý vražedný čin, ve kterém nevinní lidé, sklonění k modlitbě, byli zabití," říká zpráva. "Tento masakr byl jedním z nanejvýš odpuzujících vyjádření konfliktu mezi židy a Araby."

■ WASHINGTON

V debatách o reformě zdravotní péče působí velké problémy otázka financování potratů. Tři kongresní výbory schválily minulý týden návrhy zákona, které opatřují plný rozsah "reprodukčních služeb", zahrnujících vládou financované potraty, nebo volily pro dodatky, zahrnující potraty.

Aktivisté pro právo na potrat naléhají na to, aby služby, spojené s potraty, byly částí jakéhokoli národního zdravotního programu, protože víc než dvě třetiny soukromých pojistek a 80 procent HMO's - Health Maintenance Organizations - teď zahrnuje potraty.

Ale odpůrci takového programu nechtějí používání peněz daňových poplatníků na potraty i když většina Američanů by byla pojištěna soukromě. Mnozí Američané střední třídy a ti chudší by měli část pojištění subvencováno vládou.

V přítomné době vláda neplatí za potraty těch, kteří mají Medicaid, vyjma případů znásilnění a krvesmilství, nebo když je ohrožen život ženy.

Návrh prezidenta Clintona kryje potraty a jiné služby, spojené s těhotenstvím, a doposud souhlasily kongresní výbory s podržením "reprodukčních služeb" v návrzích. Předpovídá se, že by byl velký boj, kdyby byly vyňaty.

■ GYSENYI, Ruanda

Pár dní po příchodu 2,500 francouzských vojáků na humanitární misi, prohlásil ministerský předseda Ruandy, že bude pokračovat v boji proti rebelům. Kambannada, bývalý bankovní ředitel, se stal ministerským předsedou, když jeho předchůdce byl zabit extrémními armádními vojáky brzy po tom co začala občanská válka. Jeho prohlášení naznačilo, že krveprolití, v

němž, podle odhadu, bylo zabito 200,000 lidí od dubna, není ani zdaleka u konce. Většina obětí byli civilisté Tutsi, zamordováni milicionáři většinového kmene Hutu, který má kontrolu nad vládou a armádou.

Francie slíbila, že se nepřidá k žádné straně v civilní válce při vykonávání svého poslání schváleného Společností národů, aby zabránila dalším masakrům civilistů; avšak rebelové, kteří Francouze podezřívají kvůli jejich zásahu v r. 1990, zintenzivňují svůj boj o kontrolu hlavního města. A vojáci kmene Hutu bojují s obnovenou energií, povzbuzeni příchodem Francouzů, kteří po léta vyzbrojovali a pomáhali vládám Hutu.

■ ATLANTA

Stát Nevada vede v počtu úmrtí, zaviněných kouřením, zatímco soustředící stát Utah je poslední na seznamu, kvůli zákazu používání tabáku církví Mormonů.

Kouření cigaret je jeden z nejsnáze zabránitelných příčin předčasné smrti ve Spojených státech.

Střediska pro kontrolu a zamezení nemocí analyzovala úmrtí v r. 1990 a shledala, že 20 procent, čili 415,226 úmrtí bylo zapříčiněno kouřením. Odhad za rok 1988 ukázal, že 434,000 lidí zemřelo z důvodů spojených s kouřením.

V Nevadě se přičítá 24 procent všech úmrtí kouřením. Důvodem může být velký počet lidí na odpočinku; 80 procent rezidentů se narodilo v jiných státech. Ale přesto, že postoj je "žij a nech žít", reaguje stát na nátlak turistů, kteří chtějí, aby kasina a restaurace byla bez kouře.

Mormoni tvoří 70 procent obyvatel státu Utah, což jim dává velký vliv na zamezení kouření podle Johna Brockerta, státního ředitele životní statistiky. Nicméně zdravotní úřady myslí, že by to mohlo být lepší, a mají programy k přesvědčení lidí, aby nezačali kouřit, jak říká Brockert.

Kalifornie, stát s největším počtem obyvatel, měla 42,574 předčasných úmrtí, což oloupilo stát o 498,297 let možného života. Aljaš-

ka, jeden z nejméně obydlených států, měla nejmenší počet, 6,720 let z 402 úmrtí.

První ženou

kteřá přešla pěšky napříč Afrikou, je Hyona Campbellová, mladá skotská turistka. Pravda, po tom co už měla v nohách 28 tisíc kilometrů, které nachodila v USA, Evropě a Austrálii, na Afriku téměř doplatila životem, když ji v Maroku, severně od Rabatu, přepadl jakýsi tulák a pokoušel se ji znásilnit. Vyzvala jakýmsi zázrakem a muže za pár hodin zatkla vojenská policie. Hyona se uzdravila a nyní se chystá - do Asie.

Povolání strážců majáků

je na vymření. Z 1400 majáků na pobřeží Francouzsko má ještě jedno sto svých strážců, deset z nich přímo na moři. Přicházejí po dvojicích na týden - dopravují se na závěsné sedačce po laně napnutém mezi majákem a pobřežím. A nikdy neví, jestli se po týdnu opravdu vrátí na pevninu... - Nepřízeň počasí může způsobit i delší zdržení ve službě. Nepříjemný rekord drží Noel Fouquet, který byl v roce 1923 až 100 dní zajatcem majáku Ar-Men.

Židovští usedlíci se modlí v neděli venku před hrobkou patriarchů v Hebronu kde byli zabití muslimští věřící. Izraelská zpráva doporučuje přísnější bezpečnost v mešitě.

ZÍTRA BUDE LÍP

Naši drazí přátelé, naši milí čtenáři a podporovatelé!

Redakce Hlasatele si dovoluje Vám oznámit, že laskavostí šlechtných manželů Kaprálových jsme byli obdarováni větším množstvím knihy **ZÍTRA BUDE LÍP** v anglickém a českém jazyce, a sice dvojího druhu. Obě knihy jsou v překrásné vazbě; rozdíl je jen v kvalitě papíru.

Česká kniha je na normálním kvalitním papíře a stojí \$30.00 plus poštovné. Ve Spojených státech je poštovné \$3.00, do Kanady \$5.00 a ostatních států \$6.00.

Druhá neobyčejná kniha je pouze v anglickém jazyce, tištěna je na starodávném papíře, čímž se stává historickou, poněvadž podobná kniha již nikdy nebude na takovém papíře vydána. Cena této knihy je \$40.00 plus poštovné jako u té předešlé.

Drazí přátelé, Hlasatel dostal několik stovek těchto vzácných knih zdarma od manželů Kaprálových jako dar na záchranu Hlasatele. Naskytá se Vám příležitost naladit Vaše česká a slovenská srdce k štědrosti a tuto neobyčejnou knihu darovat Vaším milým a přátelům, a udělat jim i sobě velkou radost.

Zakoupením této každému milé knihy uděláte dobrý skutek, podpoříte Váš Hlasatel, a do určité míry zajistíte jeho vycházení. Pomůžete jej zachránit, aby mohl vycházet zde v Americe a později i v Československu mnoho dalších let. Pomněte, prosím, že Hlasatel patří mezi nejstarší noviny na tomto rozháraném světě. Pomozte udržet si tuto světovou raritu pro další pokolení.

Vše je pomíjející. My zhasneme a odejdeme z tohoto světa, ale náš národ je a bude věčný.

Všichni čtenáři Hlasatele — někteří již obdrželi a ostatní obdrží výzvu k záchraně Hlasatele, nadepsanou **NÁROD SOBĚ**. Přečtěte si ji, prosím, pozorně, a necht' se rozezvučí struna Vaší štědrosti, a zazní v ní slova té jedné naší písně: "Ta naše krásná zem je jako zahrádka, je to pozemský ráj..."

VAŠE REDAKCE

Rybářská flotila v Baskicku se za posledních deset let z existenčních důvodů zmenšila o polovinu. Baskičtí rybáři si stěžují, že prý francouzští rybáři překračují rybolovné kvoty, určené Evropským společenstvím a že Brusel nedělá nic, aby tomu učinil přítrž. Evropské společenství kdysi viděli Baskové jako velkou hospodářskou šanci. Nyní však získají vstupem skandinávských zemí do Evropské unie přístup do španělských moří i rybáři ze skandinávských zemí. Není nakonec vyloučeno, že zanedlouho budou moci lovit ryby ve španělských vodách po vstupu středoevropských zemí do Evropské unie i rybáři z Polska a z dalších zemí střední a východní Evropy. Mezi baskickými rybáři to vyvolává velkou nejistotu, obavy a pochybnosti. Poukazují na to, že vstup do Evropské unie jim nepřinesl žádné výhody, naopak jen kvoty a pracovní omezení. Jeden baskický rybář uvedl v britské televizi: "Nevěřím, že se rozšířením Evropské unie rozšíří po celé Evropě prosperita. Bohatí lidé ještě více zbohatnou a chudí dále zchudnou. Španělsko je toho jasným důkazem. Je to chudá země a Evropská unie její hospodářskou situaci nijak nezlepšila."

Jak zdůrazňují pozorovatelé, mnozí občané Španělska se obávají rozšíření Evropské unie směrem na východ zřejmě právem. Pro bohaté země evropského severu vzniknou rozšířením Evropského společenství na východ nové trhy. Jenže pro chudé země evropského jihu budou noví chudí střed a východoevropští členové Evropské unie jen nevídanou hospodářskou konkurencí při snaze získávat dotace z bruselských fondů ekonomické pomoci, na nichž v chudých členských zemích Evropské unie závisí celá řada průmyslových odvětví.

Zajímavé však je, že zatímco se Baskové z hospodářských důvodů obávají rozšíření Evropské unie směrem na sever i na východ, z politických důvodů rozšíření Evropského společenství o postkomunistické země střední Evropy vítají. Baskové také mají pro Středo a Východoevropany na základě své zkušenosti s Evropskou unií mnohé užitečné rady. Hospodářské problémy Baskicka nejsou totiž zrovna vzdálené hospodářským problémům středovýchodní Evropy. Stejně jako země středovýchodní Evropy, i Baskicko produkuje velké množství zemědělských výrobků. Zároveň ma Baskicko velké množství zastaralého těžkého průmyslu, který je nutno urychleně modernizovat, pokud nemá dojít k rozsáhlým bankrotům. Obyvatelé Baskicka si stěžují, že jim vstup Španělska do Evropského společenství přinesl jen výrazný pokles domácí životní úrovně, rozsáhlou likvidaci domácího průmyslu a vysokou nezaměstnanost. Ve státních ocelárnách nedaleko města Bilbao dosud pracuje 2500 dělníků: v příštím roce bude jejich počet zredukován jen na několik stovek. Tato redukce španělských oceláren je součástí bruselského programu uzavírání přebytečných evropských ocelářských podniků. Baskičtí oceláři už nyní těžce zápolí s konkurencí střed a východoevropských oceláren. Obávají se, že vstup středoevropských zemí do Evropské unie bude znamenat úplnou likvidaci baskického ocelářského průmyslu.

Politicky by však obyvatelé Baskicka vstup středoevropských zemí do Evropské unie přivítali. Proč? Chtějí, aby byl v Evropském společenství posílen vliv malých zemí, které mají podobné problémy jako Baskicko, na úkor velmocí jako je Německo, Francie či Velká Británie.

Naproti tomu zemědělci v postkomunistických zemích střední Evropy, například v Polsku, jsou dnes hluboce frustrováni skutečností, že jim dosud obchodní bariéry Evropské unie znemožňují vyvázet zemědělské výrobky na Západ. Polsko je v oblasti zemědělských výrobků schopno vůči západní Evropě velmi efektivní konkurence. Zřejmě právě proto uvalila loni Evropská unie na dovoz polského měkkého ovoce vysoké celní bariéry. Jak uvedla jedna majitelka zemědělské usedlosti nedaleko Varšavy, znamenalo to, že celá její úroda třešní, které se musejí rychle prodat, loni ztratila dojednané západní zákazníky a shnila na stromech. Polští zemědělci zdůrazňují, že není pravda, že je střední Evropa schopna konkurovat západoevropskému zemědělství za nepřipustně výhodných, nespravedlivých podmínek. Poukazují na to, že se musejí hodně snažit, aby dosáhli v soutěži se západními zemědělskými produkty konkurenceschopnosti. Středoevropští zemědělci zápasí na rozdíl od západoevropských zemědělců s vysokými cenami pesticidů a hnojiv. Kromě toho jsou nuceni bankám splácet obrovské úroky za půjčky - ve Velké Británii se v současnosti splácejí půjčky s ročními úroky přibližně pěti procent - v Polsku dosahují roční úroky dnes až padesáti procent.

Polská vláda zdůrazňuje, že Polsku a dalším středoevropským zemím bylo v důsledku tragického vývoje ve středoevropské oblasti po ukončení druhé světové války, kdy se staly středoevropské země sovětskými vazaly, zabráněno účastnit se na procesu vytváření Evropského společenství od samého počátku. Polsko ani žádné jiné středoevropské země prostě nesměly stát se zakládajícími členy Evropského společenství a signatáři Římské smlouvy. Polská vláda zdůrazňuje, že by tuto nespravedlnost měl Západ co nejrychleji napravit. Znamenalo by to však tak obrovské množství složitých hospodářských problémů, že by se zřejmě jimi raději západoevropští

politikové vůbec nezabývali.

Pohlédneme do města Bordeaux v jihozápadní Francii. Francouzští zemědělci se už tak dnes nacházejí vůči Evropské unii ve stavu stěhu. Dobře vědí, že ustanovení nedávno schválené dohody GATT o mezinárodním obchodu bude znamenat, že přestanou dostávat od francouzského státu a z Bruselu rozsáhlé dotace, a to vážně ohrozí mnohým z nich život. Příkladem úspěšného zemědělce v městě Bordeaux je Daniel Sansevain - pěstuje tam na svých pozemcích vysoce kvalitní a chutné jahody. Daniel Sansevain zdaleka není řadovým francouzským zemědělcem - má velkou zkušenost z práce v zahraničí, především v Africe, kde pomáhal zavádět moderní zemědělské metody. Politicky Sansevain značně sympatizuje se situací, v níž se nacházejí středo a východoevropské země, které chtějí vstoupit do Evropské unie. Je však i pro něho velmi obtížné přenést tyto politické sympatie i do hospodářské oblasti. Sansevain jen s potížemi konkuruje obchodně i španělským pěstitelům jahod, nemluvě o případných pěstitelích jahod ze střední a východní Evropy. Konstatuje "Poláci nemají stejně výrobní náklady jako my. Poláci nemají rozsáhlý systém sociálních příspěvků, jaký existuje ve Francii. Poláci nemusejí svým zaměstnancům platit minimální mzdu, jaká je zákonně povinná ve Francii. Je to velmi nespravedlivé. My pěstujeme jahody s pracovníky, kteří dostávají plat podle pevně, zavedené platové stupnice. Je to velmi nákladné. Pokud bude polským pěstitelům jahod dovoleno vyvázet je do Francie, okamžitě uděláme bankrot. To je naprosto jisté."

Stejně jako Baskové, i Francouzi se obávají, že v rozšířeném Evropském společenství bude jejich vliv menší a jejich hlas bude hůře slyšet. Mnozí Francouzi přitom nepokrytě vyjadřují obavu z hospodářsky nejsilnější evropské země, mocného Německa. Argumentují, že pokud budou do Evropské unie přijaty střed a východoevropské země, které jsou hlavní zájmovou sférou Německa, Evropskému společenství začne dominovat Německo se svým novým střed a východoevropským zázemím, jemuž se žádná jiná země nevyrovná. Tyto obavy jsou nyní natolik silné, že mnozí Francouzi jsou už nyní ochotni brát v potaz své úzké spojení s Německem, které bylo v minulých desetiletích základní osou, kolem níž se otáčela politika Evropského společenství.

Řadoví Němci se naproti tomu obávají rozšíření Evropské unie směrem na Východ proto, že se nechťejí octnout v situaci, kdy by museli střed a východoevropským zemím poskytovat rozsáhlou finanční pomoc, tak jak ji musejí poskytovat bývalému východnímu Německu, avšak zároveň je pro ně vstup do střední a východní Evropy cennou příležitostí, stejně jako šancí tato svá humna politicky a bezpečnostně stabilizovat. Jak v tomto smyslu uvedl bavorský ministerský předseda Edmund Stoiber: "Vždycky jsem byl toho názoru, že rozšíření Evropské unie je důležitější než posílení už existujících jejich struktur. Kdyby se Západoevropané nyní soustředili jen sami na sebe, promarnili by obrovskou historickou šanci spolupráce se středovýchodní Evropou."

Jenže hospodářské otázky zůstávají nevyřešeny. Jak nedávno zdůraznila dr. Angelika Follerová, vědecká pracovnice bonnského ústavu pro studium zahraniční politiky, otevře-li západní Evropa středovýchodní Evropě své trhy, západoevropští voliči budou muset přijmout skutečnost, že se západoevropský loďářský, ocelářský a textilní průmysl, nemluvě o západoevropském zemědělství, octnou ve velmi vážné situaci. Angelika Follerová poukazuje na to, že se žádní nynější západní politikové nic takového voličům ve svých zemích dosud neodvážejí říct. Proto se bude podle Follerové zřejmě západní Evropa snažit z hospodářských důvodů oddálit vstup středoevropských zemí do Evropské unie co nejdéle. Jak uvedla britská televize, vzniká hrozba, že se politická potřeba rozšíření Evropské unie směrem na východ a vznikající geopolitická role západoevropské organizace dostane do přímého konfliktu s pokračující hospodářskou integrací Evropského společenství, právě kvůli níž byla západoevropská organizace před lety založena.

Bojovník ideálu nesmí být nikdy unaven, nikdy vyčerpán, nikdy skleslý. I kdyby padal únavou, nutno ještě sebrat zbytek sil a vléci se dále! Po úplném vyčerpání musí ještě najít sílu!

s úspěchem snažily potají dirigoval činnost četných levicových radikálních skupin mezi studenty. Po zhroucení komunistických režimů ve většině zemí tzv. světové socialistické soustavy jsou teď studentští pohrobci ideologie třídního boje odkázáni sami na sebe. Mezitím zesílily proudy radikálního pravičáctví, které ještě před několika lety nehrálo na vysokých školách větší úlohu.

Počet studentů a studentek na celém světě rychle vzrůstá a tím samozřejmě vzrůstá i počet radikálních levičáků a pravičáků mezi nimi. Na druhé straně je jisté, že všichni studenti dohromady tvoří jen nepatrný zlomek obyvatelstva - a radikálové levicového i pravicového zaměření jsou v tomto nepatrném zlomku mikroskopickou částí. Jejich nebezpečnost je tedy mizivá - ovšem jen v případě, než nebezpečně zesílí extrémní levicové nebo extrémně pravicové proudy v dané společnosti.

Na německých vysokých školách se pečlivě sleduje činnost levicových a pravicových extrémistů mezi studenty - a zároveň se zkoumá jejich propojení s extrémisty, působícími mimo vysoké školy. Koncem roku 1993 patřilo k radikálním levicovým organizacím v celém Německu necelých 30 tisíc členů, z toho bylo asi 6 tisíc radikálně vystupujících anarchistů. Naštěstí těchto třicet tisíc levicových radikálů neběhá se samopalem nebo třaskavinovou náloží po světě a nezabíjejí lidi na potkání. Nebezpečně agresivní jsou zatím jen teroristické skupiny, především stále ještě existující - i když značně oslabená - tzv. RAF, to znamená Frakce Rudé armády. Militantní levičáci se při svých útocích nezaměřují jen na představitele tzv. vykořisťovatelských tříd, stále častěji si teď vyřizují účty se stejně brutálními pravičáckými extrémisty. Pravicové i levicové radikály dnes tedy pečlivě sledují nejen orgány státní moci, oba extrémní tábory se velmi nevráživě sledují navzájem. Někdy musí policie zasáhnout, aby se při různých demonstracích a antidemonstracích pravičáci a levičáci vzájemně nepobili. Přitom je zajímavé, že zatímco pravicový extrémismus na území někdejší tzv. NDR stále sílí, levicoví extrémisté tam nehrají větší úlohu. Jejich marxisticko-leninsko-maoistické slogany ve východním Německu nezabírají, protože ty jim cpala do hlavy už východoněmecká komunistická propaganda. V nástupnické organizaci východoněmecké komunistické strany PDS existuje sice radikálně marxistická platforma, ta však má úspěch především u osob v důchodovém věku.

Extrémní levičáci se hašteří mezi sebou a často už jim nezbývá čas na něco jiného než na vzájemné osočování z kapitulantství a nejrůznějších úchylek. To se týká i nejrůznějších skupin levičáckých extrémistů na univerzitách. Jejich aktivita se projevuje hlavně v nekonečných schůzích, sepisování sáhodlouhých letáků a čmárání různých hesel po zdech univerzitních budov.

Počet členů pravicových extrémních organizací a skupin v celém Německu dosáhl koncem roku 1993 čísla 42 tisíce - je tedy vyšší než počet levičáckých extrémistů. Jenže těchto dvaadvacet tisíc pravicových extrémistů je roztrženo do sedmdesáti sedmi organizací - to znamená, že aritmeticky viděno má každá extrémní pravicová organizace v Německu asi 550 členů. Není divu, že i mezi extrémními pravičáky se hodně energie, čas a peněz spotřebuje na vzájemné osočování. A samozřejmě také na ostré sledování levičáckých extrémistů.

Pravičáci se hádají mezi sebou, napadají levičáky a jsou brutální vůči cizincům. V roce 1993 zaútočili na cizince v Německu celkem v tisíci šesti stech případech. Pokud je známo, pravicoví extrémisté mezi studenty se těchto útoků přímo nezúčastnili. Některé pravičácké skupiny mají plné ruce práce s výrobou nacistických symbolů a čmáráním těchto symbolů na zdi ve větších městech. Od levičáků se pravičáci naučili využívat veřejných vystoupení jednotlivých zpěváků a celých souborů. Napodobují koncerty módní jazzové hudby a zpívají - nebo spíš řvou - tendenčně zaměřené texty. Dostávají tím do varu velmi mladé obecnost, nikoli však studenty. Na pravicově smýšlející vysokoškoláky neplatí neonacistický primitivismus, ty je třeba získávat rafinovanějšími metodami. Nedostatkem přitom je, že extrémní pravice nemá k dispozici taková teoretická díla jako jsou spisy marxistických ideologů. Levičoví studenti se mohou celé hodiny hádat o poučky Marxe, Engelse, Lenina, Stalina, Trockého nebo Mao-Ce-Tunga, pravičáci mnoho intelektuální potraviny studentům nabídnout nemohou - Hitlerův "Mein Kampf" většinu z nich nestojí ani za četbu.

Levicoví i pravicoví extrémismus na německých vysokých školách existuje a je velmi nepříjemný. Je to až dosud sektářské hnutí, které působí jen na okraji studentského života. Ani pro studentské levičáky, ani pro studentské pravičáky neexistuje zatím naděje, že by je mohly podpořit významnější síly ve společnosti. To ovšem studentští extrémisté dobře vědí a toto vědomí jim na optimismu nepřidá. Tváří se a vystupují proto vzdorovitě. Zatím nejsou nebezpeční - a všichni demokraté v Německu doufají, že tak to zůstane i v budoucnu.

Sovětský Damoklův ...

většinou ignorovány nebo zamítnuty během studené války některými studenty sovětských záležitostí a hlavními sdělovacími prostředky. Ale autoři textu z r. 1988 "Sovětská vojenská doktrína", Col. a paní H.F. Scott kvotují sovětského vojenského autora z r. 1987 v tom smyslu, že sovětské vůdce by byli "blázny a zločinci, kdyby v době krize velmoci, ač ještě neotevřené války se zavázali "že bychom se nikdy neuchýlili k činům, které (by byly) ve smyslu vojenské strategie, útočného charakteru."

Jiné zmínky o strategických výhodách předních nukleárních útoků za míru, nebo v "předvečer války", před útokem nepřítele, vybaveného nukleárními zbraněmi - nebo jak to sovětské vojenství autoři tradičně vyjadřují, chopit se iniciativy než začne plná nepřátelská akce - což je možno najít v sovětských vojenských textech a spisech (z nichž některé byly klasifikovány zpravodajským departmentem Spojených států), které se datují od let šedesátých do ukončení studené války koncem let osmdesátých. Jeden z později otevřených, cenou poctěných textů byl uveřejněn v SSSR v r. 1985 nemalou autoritou než prvním náměstkem šéfa generálního štábu. Zatím mýtus, že Spojené státy zamýšlejí první napadnout SSSR, nadobro zanikl. Stále ještě se však o něm mluví v masových sdělovacích prostředcích. Media research Center kvotuje reportéra Newsweeku Douglase Wallera, který píše v čísle z 9. května, že rétorika "říše zla" Ronalda Reagana, spojená s vlastními "šílenými nápady" Kremlu, vzbudila v Sovětském svazu strach z prvního útoku."

Avšak Oleg Gordievsky, šéf londýnské "rezidentury" začátkem 80tých let, jehož kniha (1990) "Waller" zřejmě tento názor vymyslela, tvrdil, že starší agenti KGB, kterým bylo přiděleno pozorování takových domnělých "vojenských příprav" Západu, sami ani v nejmenším nevěřili, že země NATO mají nějakou takovou strategii. Tvrzení moskevského Ústředí že Západ si možná "jako v zrcadle představuje" strategii Sovětů "prvního útoku", jak naznačil Gordievsky, v čemž se zřejmě odráží dlouho plánovaná nukleární strategie "prvního útoku" Kremlu.

Vskutku, bývalý vyzvědač GRU Col. Oleg Pěnkovský napsal ve svých slavných "Papírech" (1962) - jejichž hodnověrnost byla znovu a znovu potvrzena bývalými vysokými úředníky KGB: "Nejdříve mi dovoďte říci, že prakticky všichni autoři (Zvláštní sbírky o sovětské strategii sovětského nejvyššího velitelství) uznávají důležitost prvního termonukleárního útoku. Budoucí válka začne náhlým nukleárním útokem proti nepříteli. Nebude žádné vyhlášení války. Právě naopak, bude vynaloženo úsilí, aby nebyla válka vyhlášena. Když budou okolnosti příznivé pro první nukleární útok, Sovětský svaz tento útok provede pod záminkou, že se brání proti útočníkovi."

O deset let později vydal sovětský prezident Leonid Brežněv právě takovou "záminku", nebo výmluvu: tu velmi vychvalovanou (Sověty podporovaným mírovým hnutím) "Deklaraci Tula". Deklarace tvrdila, že Sověti "nebudou prvními, kteří použijí nukleárních zbraní". Avšak vojenství autoři tehdy i později nadále zdůrazňovali kritickou výhodu sovětské "strategie" a říkali, že kdokoliv provede první "bleskový útok", zajistí si pravděpodobně vítězství v nukleární válce, která by následovala. Dnes byla linie "žádného prvního použití" zcela vynechána v nové Jelcinově vojenské doktríně (Inquirer z 8. října 1993; a Rusko odhaluje svou novou/starou vojenskou doktrínu," ROA "National Security Report", leden 1994).

Mezitím západní zpravodajství hlásilo (Inquirer z 15. října 1993), že Rusko pokračuje ve vojenských cvičeních, v kterých se také "ztělesňují" nukleární útoky na Spojené státy, pravděpodobně "preemptivní". Pentagon vyjádřil "vážnou starost, protože autority myslely, že taková cvičení byla skončena předpokládaným ukončením studené války". Mezitím také, jak říká článek, "Rusko pokračuje v udržování a modernizování svých strategických sil."

Celkový ruský nukleární arsenál, podle nedávné ústřední zprávy Moskvy, obsahuje nějakých 40 tisíc nukleárních hlavic.

G. ROBERT VLACH

Attorney at Law

POVOLENÍ V ILLINOIS, MICHIGAN, NEBRASKA

6904 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon (708) 795-4400

VEŠKERÉ PŘÁVNICKÉ SLUŽBY — VČETNĚ:

- Real Estate — nemovitosti — zastupování při prodeji a nákupu
- poslední vůle • pozůstalosti • svěřenectví
- osobní zranění • automobilové nehody
- zranění v práci a obchodních prostorech • workers compensation
- rozvody • vymáhání nároku na podporu a vymáhání výživného na děti
- dopravní přestupky včetně — drunk driving — suspended license
- kriminální obhajoba • misdemeanors and felonies
- přistěhovalectví • immigration • bankrot
- diskriminace v práci • daňové záležitosti — IRS a stát Illinois
- zastupování při vyřizování záležitostí v ČR a SR

FRANTIŠEK LAZECKÝ:

Pošlapal hořce

Byli jsme z jedné vesnice a tak říkajíc z jednoho těsta. Chalupy našich otců stály ve stínu Lysé hory a jejich pole se táhla v úzkých pruzích až k jejímu úbočí, které stoupalo prudce vzhůru přecházejíc hned v pastvinu tu a tam porostlou skupinou listnatých stromů, hned v lesík nebo zas v mýtinu, a nakonec byl už jen nepřetržitý les šplhající až k hřebenům a k nejvyššímu vrcholu hory.

Její rozlehlé pohoří zastíňovalo přesně ten kus obzoru, jenž se prostírá v místech mezi severem a východem. Zde pod kosmatými hřbety pásli jsme s Leošem krávy, spolu jsme se brodili vodou prudkého potoka, stékajícího dolů k Ostravici, z balvanů jsme v něm stavěli hráze a mosty, pořádali válečné výpravy do lesa a raztok, spolu jsme chodili na houby a na ostružiny na paseky, kde mezi kameny rostly šedivě zelené pichlavé jalovce s ojiněnými bobulkami a modré hořce, jejichž tajemné květy hořely jako drahé kamení rozeteté mezi balvany a hniječnými pařezy. Byly jasné za jiter při východu slunce, kdy se na nich třpytily svěží kapky rosy, a jak stoupalo slunce, temněly víc a více, až v poledne jejich barva přecházela v neproniknutelnou, temnou modř kovu, která pohlcovala sluneční světlo. Nejohnivěji svítily, když nebe bylo pod mrakem, tu jako by z nich vydechovaly paprsky, které nastřádaly v slunečních dnech. Spolu jsme se zúčastňovali chlapeckých her a zápasů, oba vždycky na téže straně, spolu jsme chodili do vesnické školy a potom jezdili vlakem do měšťanky v sousedním městečku. Oba jsme byli obratní v selské práci, k níž nás rodiče začali přidržovat, sotva jsme se naučili držet pořádně bič v ruce, a oba jsme byli stejně nemotorní a hranatí mezi měšťanskými dětmi v měšťance.

Narodili jsme se v témže roce; já přišel na svět o půl roku dříve než Leoš. Byl jsem o několik centimetrů vyšší a štíhlejší než ramenatý a silněji rostlý Leoš, a ten náskok v tělesném vzrůstu mi zůstal, jako Leoš podržel svou hmotnost, již léta ještě více zdůraznila. Přesto jsme v chlapeckých letech mohli být považováni za bližence. Stejně zdatně jsme uměli házet kamením či plavat v Ostravici, tam pod habrovským mostem, kde řeka byla velmi hluboká. Dojem z její hloubky v těch místech zvyšoval most, klenoucí se nad řekou ve výšce několika metrů a obrážející své oblouky v modrozelené vodě, skrz níž bylo lze na dně spočíst každý oblázek, jak byla čistá. Při koupání projížděl jsem nad tou hloubinou jako šíp, nezastavuje se nad ní; ne že bych se bál, ale vždycky mne něco z té hloubky děsilo, stoupalo to z ní a sahalo po mém srdci. Řeka, zvláště její hlubiny, les, hora a její raztoky byly pro mne plné živých a tajemných bytostí a tento pocit mne nikdy neopustil. Zato Leoš zůstal při koupání nad hloubkou, s rozkoší "šlapal vodu" a vysmíval se mým obavám a mému volání, aby se tam dlouho nezdržoval. Věci pro něho byly jen věcmi s povrchem, v jejich nitru a za nimi už nebylo nic.

Zvláště jedna příhoda z dětských let, která mi později mnohé osvětlila a která byla tak rozhodující pro Leošův i můj život, mi nikdy nevymizí z paměti.

Jednou při pasení krav jsme se s Leošem pohněvali pro nějakou maličkost. Oba jsme to nesli velmi těžce a rádi bychom se byli zase usmířili. Den jsme vydrželi spolu nemluvit, druhý den jsme po sobě už začali pokukovat, ale nikdo z nás nechtěl promluvit první. Tu Leoš přišel na ďábelský nápad. Věděl, v jaké oblibě mám květy hořců, které modře lemovaly okraje stráně, kde jsme toho dne pásli. Právě, když jsem obracel Stračku, která se blížila ke kravám Leošovým, ačkoliv to byla jen záminka, abych se dostal do jeho blízkosti, začal s křikem šlapat po modrých květech a skákal a tančil po nich, jako by byl pozbyl rozumu. Ubohé hořce! Lámaly se a praskaly pod jeho botami a barvily zem sytou, zelenou krví, která prýštila z jejich rozšlapaných panenských těl. Byl to strašný pohled a já ustrnul nad Leošovou krutostí. Když viděl, že upoutal mou pozornost, zvýšil svůj křik a ještě zběsileji začal skákat po bezmocných bylinách, jejichž velké modré oči vylekaně hleděly na ten šílený tanec, dokud nebyly rozdrceny a nerozutekly se do hlíny.

"Leošil Co to děláš?" zvolal jsem na něho.

"Však vidíš," smál se Leoš.

"Zbláznil jsi se?"

Leoš se smál dál a neustával křepčit nad podupanými květy.

"Prosím tě, přestaň!"

"Budeš se ještě hněvat?"

Zastavil se a čekal, co řeknu.

Já mlčel. Nechtěl jsem se nechat přinutit k smíru.

Leoš začal znovu skákat po mých milovaných květech. Hrozilo, že zničí všechny rostliny, které tu rostly.

"Leošil Leošil!" dal jsem se do křiku.

"Přestanu, když řekneš, že se už nehněváš."

"Ne, už se nehněvám," volal jsem.

Leoš přestal skákat po hořcích a vítězoslavně řekl:

"Tak vidíš, přece jsi přišel!"

Má kapitulace byla naprostá. Ale hořce, ty krásné hořce, byly zachráněny.

Začínal jsem poznávat, že mezi Leošem a mnou je přece jen jakýsi rozdíl. Něco podstatného nás od sebe oddělovalo. Před čím jsem stál ostýchavý a zdráhavý, do toho se Leoš pouštěl s nebojácností a s neurvalostí, s vlastnostmi, které mi dočista chyběly.

"Takhle se to má dělat, chce-li člověk někam dojít!" říkal mi s vítězoslávou, kterou jsem dobře znal od příhody s pošlapanými hořci, když se mu zdařil nějaký podnik, který mohl dopadnout všelijak. A Leošovi se zdařil téměř vždy.

"Což ty, máš ve všem štěstí," odpovídal jsem v takových chvílích Leošovi, ne bez jistého pocitu hanby a obdivu k šťastnějšímu druhu.

"Štěstí," smál se přítel, "šťěstí je to, co si na životě vybojujem."

Brzy jsem poznal pravdivost těchto slov.

Rozdíl v našich povahách se nejlépe jevil v našem poměru k dívkám. Byl jsem plachý při rozmluvě s nimi a nikdy bych si nebyl dovolil pronést hrubší vtíp v jejich přítomnosti. Zato Leoš byl mezi nimi jako ve svém živlu. Sršel slovy, smál se s dívkami, žertoval. Jedním slovem, byl u dívek oblíben.

Nebyl žádný krasavec, měl poněkud větší hlavu, kulatý obličej se zdravou, až příliš zdravou barvou, hnědé oči pod nízkým čelem hleděly živě na svět a řídké kaštanové vlasv rok od roku ležely splihleji na jeho hlavě, ustupující nad skráněmi k temeni. Jeho postava dýchala silou a zdravím, ale nejzajímavější na něm byla jeho plná, smyslná ústa s trochu větším dolním rtem, ústa, která ženy při smíchu a hovoru přitahovala jakýmsi dráždivým kouzlem. Když se stalo a byli jsme oba ve společnosti dívek, obracely se nejdříve ke mně; zřejmě jsem budil u nich větší pozornost než Leoš. Ale nedovedl jsem tuto svou výhodu uplatnit. Neuměl jsem se smát a ukazovat zdravé zuby tak, jako on. Promluvil jsem vždycky, když už bylo pozdě, zato Leoš i v nepravý čas dovedl najít pravé slovo.

Ještě více se rozdíl našich povah ukázal na střední škole. Už skutečnost, že jsem se rozhodl jít na studie teprve tehdy, když mi k tomu Leoš dodal chuť, říká o nich mnoho podstatného. Na obchodní akademii, kam jsme spolu chodili, učil jsem se snadněji než můj odvážnější druh, znal jsem více než on, ale nikdy ne tolik, abych mohl být spokojen sám se sebou. Leošovi dalo učení víc námahy, ale učil se jen to nejnужnější, o čem předpokládal, že z toho bude zkoušen. To málo, co znal, nikdy nezapomněl a dovedl své znalosti dvakrát i třikrát rozmnožit. Nebyl bez nadání, avšak profesori ho považovali za mnohem nadanějšího než byl ve skutečnosti. Měli ho za velmi pilného žáka a jeho prospěch soupeřil s prospěchem mým. Před ostatními spolužáky jsme měli velký náskok proto, že jsme šli na střední školu o dva roky později, než oni.

V té době se vyhranil ještě jeden rys našich povah. Leoš měl smysl pro praktické předměty, já pro jazyky. Viděl jen hmatatelné a blízké věci, mne neodolatelná síla táhla za věcmi dalekými, neznámými, za věcmi tajemnými, jako ty krásné a mlčenlivé květy hořců, které rostou na stráních Beskyd.

II.

Když jsme byli ve čtvrtém, posledním roce studia na obchodní akademii, stalo se něco, co nás navždy rozdělilo.

Oba jsme se zamilovali do jedné dívky. Byl jsem tak okouzlen jejím zjevem, že jsem z počátku ani nepostřehl,

Pokračování na str. 7

že by Leoš se mohl o ni zajímat. Chodila do rodinné školy v témž městě, kde jsme studovali, a denně s námi jezdila vlakem. Přistupovala na třetí stanici od města v malé vsi a já jsem vždycky nedočkavě vyhlížel z okna vozu, abych ji spatřil. Obvyčejně nastupovala do téhož vozu a tak bylo snadno zařídít, abych se objevil tam, kde byla ona. Srdce mi bušilo, když šla kolem mne, a když se stalo a mohl jsem sedět ve vlaku proti ní, rozpaky a rozrušením jsem nevěděl, co dělat.

Dlouho trvalo, než jsem se odvážil s ní promluvit několik běžných slov, a tu jsem cítil, jak mi rudne kůže mezi kořínky vlasů na hlavě. Leošův neskrývaný smích nad mou neobratností, který jsem v tu chvíli zahlédl, mne přivedl do rozpaků ještě větších.

"Cervenal ses, Jaroslave, jako bys byl do Vojtěšky zamilován," řekl mi, když jsme vystoupili z vlaku.

Zrudl jsem právě tak, jako ve chvíli, kdy jsem dívku oslovil, a nevím již, co jsem mu odpověděl.

"S takovou se, rytíři, vůbec neoženíš," vysmíval se mi. "Mladá děvčata mají ráda odvážné a veselé muže. A Vojtěška stojí za kus odvahy," říká znalecky.

Při těch slovech jsem si teprve uvědomil, že Leoš jmenuje dívku křestním jménem. Okamžitě jsem byl ve střehu.

"A co kdybych byl do Vojtěšky opravdu zamilován?" zeptal jsem se tak prudce, až jsem byl tím sám překvapen.

"Proč jí to neřekneš? Proč jí nenapišeš?"

"Myslíš, že bych měl?"

"Rozhodně. Musíš! Ještě dnes večer a já jí psaní zítra odevzdám."

S tlukoucím srdcem jsem čekal, jak to zítra dopadne. Na Vojtěšku jsem se za celou cestu sotva několikrát kradmo podíval, jako bych se byl před ní něčím strašným provinil. Zato mi neušel ani ten nejmenší Leošův krok. Viděl jsem, jak obratně se postavil v uličce mezi lavicemi, takže dívka musela kolem něho projít, a jak se k ní hbitě přidrůžil. Stál jsem nedaleko od nich a tak jsem zaslechl, jak jí tlumeně řekl:

"Slečno Vojtěško, mám vám něco odevzdat."

"Mně?"

"Ano, vámi!"

A vtiskl jí do ruky psaníčko, v němž jsem Vojtěšku prosil o schůzku na odpoledne příštího dne.

Ani mi nenapadlo, že jsem tím umožnil Leošovi, aby se s Vojtěškou seznámil.

Vojtěška přišla, ale schůzka dopadla uboze. Všechno, co jsem jí chtěl říci, a bylo toho nesmírně mnoho, když se objevila v městských sadech, bylo najednou totam. Nevzpomínám si už, o čem jsem tenkrát s Vojtěškou mluvil, ale pamatují se na ten zoufalý pocit, jaký mají ti, kteří schůzku s dívkou začínají rozhovorem o počasí, vystřídají v něm všechny jeho proměny a při rozchoďu se opět zachraňují počasím.

Byl jsem Vojtěšce vděčný, když se najednou zeptala na Leoše. Spustil jsem o svém druhovi takovou chválu, že kdyby polovina z toho byla pravda, stačilo by to, aby z Leoše byl nejlepší přítel a druh na světě. Všechno to jednak z vděčnosti k Leošovi, že mne přinutil napsat psaní a že je dívce doručil, jednak jsem byl rád, že se mohu rozpovídat a že Vojtěšku můj přítel zajímá.

A tak příštího dne Vojtěška odpovídala stejně mně i Leošovi na naše pozdravy. Leoš byl u ní dříve než já a hovořil s ní tak živě a přirozeně, jako by se s dívkou znal již odedávna. Sám jsem se stěží zmohl na několik slov.

Při dalších schůzkách s Vojtěškou jsem se snažil Leoše v jeho úspěšném chování napodobit. Nutil jsem se do veselosti, mluvil jsem hned o tom, hned zas o jiném, smál jsem se za každou druhou větou a ukazoval zuby, třeba jsem někdy měl zoufalý dojem, že se to k mé povaze hodí jako holubu kokrhání. Nicméně jsem byl přesvědčen, že tak se to Vojtěšce líbí. Aspoň její chování na našich schůzkách bylo takové, že jsem mohl být přesvědčen o radosti, s jakou přijímá mou společnost a že cítí ke mně totéž, co já k ní.

Byl jsem do Vojtěšky zamilován první horoucí láskou. Nemohl jsem se nasytit pohledu na její oválnou tvář, s níž nemizel odlesk jitrních růží, na její višňové rty, které skrývaly dvě řady poněkud silněji vyvinutých, ale hustých a rovných bílých zubů, na její rovný, ani ne dlouhý, ani příliš krátký nos, jehož téměř průsvitné chrípí se zdvíhalo nad stále se zachvívajícím horním rtem, porostlým sotva znatelným nazlátlým chmýřím. Její vlasy svítily jako zralá sálma a temněmodré oči hořely květy hořců zpod hustých řas.

Barva Vojtěščiných očí se měnila podle počasí; byly vždycky jiné a to mne nejvíc okouzlovalo. Měla vzhled zdravého venkovského děvčete, z něhož dýchala jarní svěžest. Saty jasných barev, které oblékala, jí velmi slušely a dodávaly její poněkud silněji rostlé postavě lehkost a zteplost. Ráda se smála šťastným dětským smíchem, v němž se třepotala duše, která dosud nepoznala bolest a zklamání.

Věděl jsem již, že má ještě bratra a dvě sestry, všichni byli starší než ona, a že je dcerou dosti zámožného sedláka z té obce, kde každého dne nastupovala do vlaku. Ze její bratr se bude brzy ženit a převezme statek, a také její sestry že již mají známosti, jedna s úředníkem u dráhy, a druhá bude dělat hospodyně na statku v sousední dědině. Já zase mluvil o svých plánech a o tom, že bych po maturitě nejráději odjel na nějaký čas do ciziny, která mne láká, abych se tam zdokonalil v řečech. Říkal jsem jí také jiné věci, které znepokojují citlivé povahy ve dvaceti letech, a je jisté, že v tom všem bylo mnoho mladického horování, smíšeného s velkou dávkou ješitnosti tak charakteristické pro jinochy, kteří se chtějí zalíbit dívkám.

Jen o jednom jsem mlčel. Ze jí, Vojtěšku, mám rád. Domníval jsem se, že o těchto věcech se mezi lidmi ani mezi milenci nemluví a že to jeden o druhém musí poznat ze vzájemného chování, z očí, z každého slova a z každého posunku. Aspoň z mého jednání to mohl poznat každý a nepochybuji, že Vojtěška o mé zamilovanosti dobře věděla.

Avšak pokud jde o Vojtěšku, nikdy jsem nevěděl, na čem jsem. Někdy se mi zdálo, jako bych zachytil v jejích očích nebo v jejím úsměvu záblesk něčeho, co může být pouze v očích a smíchu milující dívky a co prozrazuje tajemství lásky. Ale většinou z jejích očí na mne hledělo něco neproniknutelného, co mohlo docela dobře vyjadřovat lhostejnost jako zájem, žel, který nepřekročil obyčejný vztah člověka k člověku. Krátce, neviděl jsem, že by se ke mně chovala jinak než k jiným mužům. Ta skutečnost mne zírала víc, než cokoli jiného.

Jednou, když jsem jí zase s neobyčejným zaujetím vykládal o své touze po krajích, v nichž jsem se už viděl, zdálo se mi, že po jejích rtech přeletěl úsměv s lehkým stínem výsměchu, který byl však ihned potlačen, jakmile jsem k ní vzhlédl pozorněji. Mýlil jsem se? Zcela dobře to mohlo být jen zdání, leč i tak několik dní jsem chodil s tímto nejistým pocitem, než jsem na tu malou podrobnost zapomněl.

Uběhly dva měsíce. Vojtěška se chovala ke mně stále stejně; zato má láska k ní den ode dne rostla. Jinak se mezi námi nic nezměnilo. Ačkoliv jsme se často vídávali a její višňové rty mne k tomu nevýslovně sváděly, nikdy jsem se jí neodvážil políbit. Před každou naší schůzkou jsem si umiňoval, že dnes to určitě udělám, avšak v přítomnosti Vojtěščině, když jsem neviděl žádnou změnu v jejím chování, která by mne k tomu mohla pobídnout, všechna má-odvaha zmizela. Zlobil jsem se sám na sebe a důsledek toho byl ten, že jsem ztrácel slova a má nálada nestála za nic. Tatam byla v takových chvílích má dobrá vůle k veselosti a mluvení. I Vojtěška potom umlkala a já měl trapný dojem, že se se mnou začíná nudit. Snad čekala ode mne víc a teď se cítila zklamána.

Jedna věc mne však poněkud povzbuzovala. Kdykoliv jsem se teď zmínil o Leošovi, zůstala lhostejná. Zdálo se, že můj přítel jí už nezajímá. Ta okolnost mi dodávala naději, že i s Vojtěškou se něco děje a vykládal jsem si to, jak jinak ani nemohlo být, ve svůj prospěch.

Jaké bylo ale mé překvapení, když jsem jí jednoho odpoledne v polovině ledna spatřil s Leošem v sadech. Kráčeli proti mně zabráni v tak živý rozhovor, že mne ani nepozorovali. Cerstvě napadlý sním tlumil mé kroky. Za svými zády slyšel jsem její zvonivý smích, do něhož vpadal mužný a veselý hlas Leošův. Uvědomil jsem si, že takhle se v mé přítomnosti nikdy nesměla a srdce se mi rozbušilo.

"Potkal jsem včera Vojtěšku," oznamoval mi příštího dne cestou k nádraží Leoš. "Doprovodil jsem ji sady k její tetě a dobře jsme se bavili. Je to báječné děvče. Závídím ti ji a kdybys nebyl do ní zamilován, sám bych se do ní zbláznil."

Neměl jsem odvahu říci Leošovi, že jsem do nich v sadech div nevrátil. Jak už byl, mohl se mi vysmát, že jsem je ze samé žárlivosti sledoval. I před Vojtěškou jsem mlčel; byl jsem přesvědčen, že mi sama o tom řekne. Ale k mé velké roztrpčenosti se o setkání s Leošem ani slůvkem nezminila.

■ BERLÍN, Německo

Nukleární gangsteři z dřívějšího Sovětského svazu, konglomeráty poživatelů drog v Kolumbii, Itálii a Rusku. Skupiny nenávistivců v Německu, spojené kompjuty s rasisty Spojených států, začínající síť kyber-nacistů. - Tyto hrozby 21. století berou již američtí vynucovatelé zákona tak vážně, že ředitel FBI Louis Freeh jede tento týden do Evropy diskutovat o vzrůstu organizované zločinnosti, která, jak se obává, "bude ohrožovat integritu vlád".

Freeh varuje, že "největší hrozbou národní bezpečnosti" Spojených států jsou nukleární gangsteři, mohou ukrást fungující hlavice nebo plutonium, potřebné k jejich výrobě uprostřed hospodářského chaosu, který nahradil komunismus v dřívějších sovětských republikách.

Hlavním účelem cesty ředitele FBI do devíti evropských států je sdílení informací o nukleárních zásobách. FBI také nabídne výcvik pro východoevropskou policii, bojující se zločinností v novém prostředí volného trhu.

Desetidenní cesta ředitele FBI začíná v úterý v Berlíně a zahrnuje všechna hlavní města s organizovanou zločinností v Evropě: Budapešť, Prahu, Bratislavu, Varšavu, Vilno, Kiev, Moskvu a Vídeň.

V Německu bude Freeh mluvit o tom, jak zadržet proudění propagandy, peněz - a snad i paramilitární pomoci - od amerických bílých suprenacistických skupin německým neonacistům a "skinheads".

Nacistická literatura a emblémy jsou v Německu zakázané, ale mohou být vyráběny a prodávány ve Spojených státech. "Ačkoliv je hodna opovržení" tato nacistická propaganda, vyráběná skupinami nenávistivců v Americe "je chráněna ústavou", která chrání svobodu slova, řekl Freeh.

Hlavní věc, která odděluje organizované zločinné skupiny v dřívějším komunistickém světě od činnosti stylu mafie na západě je "absolutně zpustlá, zlomyslná povaha těchto evropských skupin", řekl jeden agent FBI.

Dlouhé roky nebylo žádná žena dost dobrá pro Ginu Lollobrigidu na to, aby obstála po boku jejího syna Marca. Jednoho dne však střetl krásnou Mariu Graziu a nedbající na žárlivou matku, oženil se s ní. Gina po nějaké době pozvala mladý pár bydlet pod jednu střešku. Pohoda však netrvala dlouho. Maria otěhotněla a po 6 měsících musela odejít zpátky k rodičům. Důvod: opět se nechala slyšet žárlivá Gina...

BRÁZDA

MĚSÍČNÍK PRO ZÁJMY ČESKÉHO
A MORAVSKÉHO VENKOVA

DUBEN 1994

ROČNÍK III
(XXV.)
ČÍSLO 4.

Toho by si měl venkov dobře povšimnout

Přede mnou leží na stole úhledná knížečka vytištěná na křídovém papíře a svázaná v celoplátěných deskách. Její titul zní Česká národní rada a podtitul VII. volební období. Zkušený politik by asi spíše namísto toho napsal od roku... do roku..., neboť není vždy rozumné připomínat kontinuitu minulosti. Zájemce se na jejích 93 stranách dozví složení pléna naší současné sněmovny, podle příslušnosti k politickým stranám, neboť skutečně nezávislé poslance následkem našeho pochybení demokratického volebního zákonodárství v současném zákonodárném sboru nemáme. Je tam i soupis členů parlamentních výborů a poslaneckých klubů politických stran. Čtenář tam najde data narození našich zákonodárců, kraje, v nichž byli zvoleni, ale postrádá tam to, co by ho nejvíc zajímalo. Totiž údaj o jejich původním a trvalém bydlišti i skutečném původním povolání, jež charakterizuje jeho příslušnost k té které zdejší společenské vrstvě. Teprve to by ukázalo, jakou měrou se účastní zákonodárné práce a správy státu příslušníci všech vrstev občanstva a do jaké míry jsou jednotlivé oblasti zastoupeny zákonodárci znalými oblastních poměrů.

Jedno však lze z textu knížečky vyčíst. Mezi zvolenými 200 zákonodárci je pouze 46 lidí bez jakéhokoli akademického titulu; tedy pouhých 23 %. Ovšem ani o nich nelze tvrdit, že by byli příslušníky dělnických, rolnických nebo živnostenských vrstev, které přece představují většinu občanstva. Vždyť i mezi nimi vyrůstají tzv. osobnosti, i oni mají často vzpomínaný seiský rozum. — Podíváme-li se na složení zbývajících 77 procent, lze usuzovat na jejich profesní příslušnost z jejich akademických titulů. Je mezi nimi 69 inženýrů rozličných profesí, což představuje víc než 34 %, 24 doktorů práv, tedy 12 %, 18 doktorů medicíny, tj. 9 %, 16 doktorů filozofie, tedy 8 % a 11 doktorů přírodních věd, neboli něco přes 5 %, 4 doktoři pedagogických věd, čili 2 %, 2 doktoři politických věd, tedy 1 %, 1 veterinař a 9 magistrů různých profesí, dohromady tedy pět procent.

Nechci tvrdit, že všichni nestačí na úkoly, pro něž byli jako zástupci politických stran vysláni do parlamentu. Kolik z nich však skutečně ovládá problematiku venkova a zemědělství, ač venkov představuje více než dvě třetiny plochy našeho státu; ovšemže i podstatnou část jeho obyvatelstva. Mj. se při tom klade a opětovně vnučuje otázka, do jaké míry tato skutečnost naplňuje ducha preambule ústavní listiny i listiny tohoto zákona i listiny základních práv a svobod, jež je jeho nedílnou součástí. Jakou měrou se projevuje na kvalitě zemědělské legislativy a na zemědělské politice státu, není třeba, myslím, rozebírat.

Je to výsledek i následek filozofie nástupců někdejších komunistických samovládců, kterou v okamžiku vítězství v boji proti totalitě označil zasloužilý bojovník v oblasti antitotality, nedávno zesnulý zpěvák a skladatel Karel Kryl v listopadových dnech r. 1989 tehdejšímu vynikajícímu slovenskému herci a později politikovi Kňazkovi, jako počátek boje o koryta. Před prvními volbami nás žádali o sjednocení v Občanském fóru pod záminkou úspěšného vítězství nad obávanou komunistickou většinou. Neváhal při tom lákat preferenční hlasy kandidaturou oblíbených umělců, kteří již večer se získaných mandátů vzdali, nebo namnoze proseděli celé volební období v tichu a míru ve sněmovně. Během voleb skryli mezi svými kandidáty řadu vybledlých rudých veličin, které se pak z pozic, jež volbami a jmenováním ministru získali, poctivě snažili o zakonzervování bývalé moci ve státní administrativě i zakořenění minulého myšlení ve státní legislativě. Po volbách se brzy rozešli, aby si po rozdělení rozličných fondů tajuplného původu, s pomocí volebního zákonodárství, jehož omezování občanské vůle není rozhodně projevem demokracie, zajistili na svých písečcích pozice k ovládnutí státu. Svou minulost zdůvodňovali tím, že byli poslušnými dětmi svých rodičů, vychovanými v disciplíně nebo tím, že si navzájem s bývalými komunistickými redaktory dosvědčovali publikování nekonzformních článků, jež ale vždy bdělý totalitní cenzor shledal nezávadnými a které oni sami nikdy posttotalitní veřejnosti nepředložili k posouzení. — Přitom opět před následujícími volbami volali do boje proti levici, potlačující přítom bezostyšně nedemokratickými volebními bariérami možnost politického uplatnění těch, kteří tvořili u nás vždy tradiční hráz proti politickým extrémům zleva i zprava; to bývali vždy zemědělci, živnostníci a ostatní příslušníci středního stavu. Právě naopak! Tvoří volební zákony tak, aby vyhovovaly v první řadě volebním zájmům části vládnoucí elity, naprosto se nabránic tomu, že současně podporují politické extrémní, které se v minulosti obohatily a pro politické spekulace dobře opatřily ponejvíce na úkor státu.

Touha po stranické hegemonii u vládnoucí a parlamentní elity jde dokonce tak daleko, že vydává za výsledek vůle lidu a většinou i to, co podobnou charakteristiku nese a je pouhým klamáním lidového povědomí s pomocí volebních manipulací a především volební matematiky. V posledních parlamentních volbách se dostavilo k volbám přibližně 85 % voličů, ale

téměř 15 % z oprávněných je bojkotovalo. Z toho plyne, že podle oficiálních statistik připadlo na strany současné vládní koalice pouhých 36 % hlasů, parlamentní opozice 33 %, bez parlamentního zastoupení zůstalo 16 % a k volbám nepřišlo 15 %; jistě nelze tvrdit, že 31 % hlasů občanů, jejichž kandidáti ve volbách neuspěli, nebo kteří nepřišli volit, sympatizuje s praktickými současnými parlamentními elity. A přece následkem nedemokratického omezování voličovy vůle a nepřilíš mravněho zneužívání jeho rozhodnutí vzkouzila z nich volební matematika vládní mandátovou většinu 52,5 % a opoziční drážvu 47,5 %. Přemýšlejte o tom, zda lze takto z volebních výsledků v demokratickém státě, jehož vládnoucí režim se tak rád, zejména před volbami, dovolává politické kultury, počítat s tím, že jeho vládní většina je výsledkem vůle lidu. Politická kultura představuje jistě i politickou poctivost a slušnost. Když k ničemu jinému, tož jistě neopravňují tyto skutečnosti žádnou z dnešních parlamentních stran k tvrzení, že volby vyhrála, ani ke stranické hegemonii. Zejména vládnoucí strany se tu rády odvolávají na svůj předvolební program a zmocnění, jež na jeho základě získaly od voličstva. Dejte si tedy práci s tím, zda v některém najdete něco o omezování aktivního či pasivního volebního práva, nebo zda se vás dosud někdo ptal na stále stoupající a početnější omezování samozřejmých občanských volebních práv.

Ríkají-li se, a nyní před volbami se to zvláště zdůrazňuje, že současná vedoucí vládní strana je zárukou pravicové politiky, je to jen slovní hříčka. Poněkud bez uzardění se přitom zamlčuje, že u nás bylo dosud pohrdání vlastnickými i jinými právy výsadou totalitních režimů, především komunistického. Avšak že to jsou ve skutečnosti gestoři pravicovosti, kteří levicovými způsoby připravili jak venkov, tak i jiné vrstvy o majetkové državy a jistoty, které si za dlouhá desetiletí vlastní půl a obětavostí vybudovali, pokládají někteří naši pravicoví vládcové za samozřejmé a mimo diskusi. Ať už šlo o svépomocné zemědělské družstevnictví, lidové peněžnictví či rolnický zpracovatelský průmysl, majetek emigrantů, právnických osob i jiný. — Povšimni si toho už i tisk britského kapitálu, který poukazuje na levicové myšlení zdejších současných pravicových vůdců. Není to totiž v cizině ve vztahu k nám takové, jak nám vykládá náš, v minulosti stejně jako v současnosti k vládním místům vždy uotivý, loajální a především servilní tisk. Vlastnost Brity našim celebritám vytýkaná je, myslím, zcela přirozeným následkem průžnosti myšlení, které nebránilo jedněm a týmž lidem stejně poctivě odvádět požadované úkoly v Prognostickém a ekonomickém ústavu ČSAV v minulosti, kdy byl preferován ÚV KSČ jako v národohospodářské složce Československé vědecké společnosti, jež stejně jako ty další sloužila především alibismu KSČ.

Nás ovšem zajímá především zemědělská politika. Tu zde nevytváří resortní ministerstvo ani politická strana, jež si vzala z nedostatku politické prozíravosti po všem tom, co se tu odehrálo v minulých třech letech, za resort zodpovědnost. Zemědělskou politiku tu formuluje především kolegium hospodářských ministrů svými návrhy nebo tříděním jiných návrhů pro vládu. A v obou institucích, tedy ve vládě i v kolegiu hospodářských ministrů, má rozhodující vliv ekonomická a finanční lobby zdejší nejsilnější politické strany. Je proto neupřímné, a především to je výsměchem házeným do tváře venkova, jestliže dva hlavní představitelé zemědělské politiky v nejsilnější vládní straně, zdejší zemědělskou politiku, kterou ona diriguje — ovšem v přípustné účelových mezích — kritizují. Venkove, uvažuj! Po čtyřech letech zbytečného strádání ti dává vláda Podpůrný garanční fond. Je však skutečně pomoci jen tobě? Není současně darem na účet daňových poplatníků nenasytnému bankovnímu kapitálu, aby mu nevyschly prameny nestydatých úroků ze zápůjček? Zatímco se tu množí přepych bankovních paláců i úřadoven, venkov se mění pomalu ale jistě v rozvaliny.

Nebylo by tedy moudré opomíjet obecní volby. Naopak! Semknete-li se v nich všude do jednoho táboara a tím by vám měla být Česká a moravská agrární strana, která nekalkuluje s osobními ambicemi, nýbrž tradičně střeží vaše zájmy, ukážete sílu, s níž musejí tři druží počítat. A zopakujete-li stejně ve volbách do vyšších samosprávních celků, nebude nic vadit, že zatím nemáte skutečné, viditelné a účinné parlamentní zastoupení. Váš hlas tam pak budou muset slyšet ti, kdo tam nyní jsou a také budou musejí vaše spravedlivé potřeby a požadavky respektovat. Aby se tam vás dostaly, o to se už postaráme! Ne nadarmo se snaží hlava zatím nejsilnější politické strany mařit a oddalovat reformu státní správy a obnovu územní samosprávy. Nikoli z obav o celistvost státu. Ta nebude skutečným předáním důstojného podílu na rozhodování a kontrole z rukou centralizované byrokracie občanským voleným složkám nijak postřehena. Nemůže to ani ohrozit, ale spíše to posílí úspěšné a spravedlivé dokončení ekonomické reformy. Mohlo by to ovšem povážlivě otrádit stranickou hegemonii jeho politického hnutí.

Kokeš

OBRÁNCI KOMUNISTICKÝCH AGENTŮ

A JEJICH VĚČNÁ KOLABORACE

Carl Hodek - IMFC prezident

Odhalit kolaboranty a omlouvatelé komunismu v exilu a doma není nyní ani tak těžkou prací, jako to bývalo. Oni totiž drze začínají vylézat z kalných dir a ukazují nám nyní jejich pravý charakter, který po dlouhou dobu nám všem v exilu troubili jako bojovnost proti komunismu. Odhalovat tajné agenty je ovšem úlohou těžší, jen snad mimo jednoho, kterého pokládám za hlavního.

Jestliže někdo s velkou pozorností (!) čte delší dobu newyorský Československý týdeník Fuchse a Biska, tak ví, o čem mluvím, ale přesto musím poukázat na chytrou vedení těchto novin.

Jak všechen antikomunistický exil ví, hlavou komunistické kolaborace ovšem není nikdo jiný u nás doma, než bolševiky umytý a programovaný mozek umístěný v hlavě Václava Havla. Ale podle pana pražského šéfredaktora ČT, Aleše Fuchse, obviňovat Havla z něčeho, je naivní (ČT 19/5/94 str.1). Zde vidíme klasický charakter kolaborace, když na druhé straně můžete číst v Hlasu národa, dodávám konečně! (21/5 - 4/6/94) výborný článek Jana Bednáře, který byl Havlův zástupce tiskového mluvčího po listopadu 1989 po dobu 9 měsíců! Článek byl přečištěný z Polygon-Západ (23/8/93).

V tomto článku pan Bednář nám nepřimo svými slovy jasně potvrzuje, co antikomunistický exil, a hlavně Denní a Nedělní Hlasatel říkal již po léta o Havlovi, totiž, že je a byl komunistickým omlouvatelem či správně řečeno - KOLABORANTEM! Bohužel, pan Bednář v první části svého článku věří v pohádku nějakého rytíře, který začal nějakou revoluci a osvobodil naši starou vlast, atd., atd... V tom směru pan Bednář je na velkém omylu a potřebuje trochu politického výškolení, číst delší dobu Hlasatele, a rozhodně by si měl několikrát přečíst Miroslava Dolejšího 'Analýzu 17. listopadu 1989'! Jinak pan Bednář si zaslouží díky antikomunistického exilu za přídavek k archivu podivného života Václava Havla, nyní filmové hvězdy komunistického Hollywoodu. Za svoje peníze a výchovu, komunisté rozhodně přišli k svému.

Co můžou a nemůžou čtenáři číst v Československém týdeníku?

ROZHODNĚ ANI JEDNOU NEBUDOU ČÍST KRITICKÝ ČLÁNEK PÁNŮ FUCHSE A BÍSKA O HAVLOVI A JEHO SPOJENÍ S KOMUNISTY! ČTENÁŘI SE MAJÍ PTÁT SAMI SEBE Z JAKÝCH DŮVODŮ?

Sem tam čtete, a budete číst, nějaký ten silně "okořeněný, a výborně panem Fuchsem "promyšlený" rozhovor, nebo dopis nějaké politické hlavě, a potom útok s pomocí nevědomých čtenářů na někoho (viz Payae), který je komunistům k jejich potřebě naprosto bezvýznamným a to zahrnuje i zřejmě provokační dopis tvrdé palici Václavovi Klausovi (ČT 5/5/94), který ví, koho má kousnout, obzvláště když se jedná o exil (ČT 2/6/94), a který poslušně skáká při hymně komunistické ideologie, nebo k sousedské slavné písni Die Fahne hoch! Reakce čtenářů potom samozřejmě v ČT 16/6/94. Hurá pro pana Fuchse a Biska, kterým jsem v nedávné minulosti přislíbil, že nebudu stát na straně bez silné reakce k věcem, kteří tyto pánové krmí svým čtenářům a ke lžím, které ochotně rozšiřují. Pan Fuchs s panem Biskem nadále můžou své noviny cenzurovat, ale nebudou a nemůžou cenzurovat Hlasatele, t.j. pravdu!

Čtenář musí, aby viděl a pochopil pravdu mých slov, rozhodně číst dva články v ČT téhož data, t.j. 16/6/94, str. 1 a str. 7! Oba články vysoce provokační a jako vždy, velice dobré k udržování rozdělení exilu.

Z těchto článků můžete vidět, jak provokace chytré pracuje při čtení řádků pana Jana Drábka na str. 1, 'Emigrant není označení morální, ale geografické.' Jak chytré psáno! Žehlení paní Škvorecké a rozdělování exilu na dobré lidi (myslí s tím pro-havlovské) a zlé (myslí s tím proti-havlovské)! Místo, aby se pan Drábek zabýval s nedostatky spravedlnosti a poctivosti nynějších hlav v ČR republice, kterým nyní poslušně slouží, i když je ponejvíce složená z lidí nasáklých komunismem. Je vidět, že pan Drábek s jeho článkem je jedním z těch "hodných." Samozřejmě, že většina Čechů a Moravanů o exil či emigranty nestojí, když prezidentská hlava státu lže, za exilem nestojí, zvláště ne za antikomunistickým, neobhajuje spravedlnost, ale obhajuje lidská práva komunistů! Prezident, který jezdí po světě pobírat různé ty diplomy a zapomíná na ty, kteří v boji za jeho svobodu a jeho "milost" zahynuli.

Pan Drábek s panem Havlem též zapomíná, kolik amerických mladých životů bylo ztraceno v Jižní Koreji a ve Vietnamu mimo těch sta popravených nebo tisíce umučených! Na to vše "hodný" pan Drábek s Havlem zapomíná, jelikož oni jsou těmi "hodnými," kteří rádi a s láskou spolupracují či kolaborují s usměvavými agenty a propagátory levicového komunismu!

Pan Drábek, s pomocí pana Fuchse a Biska, uráží inteligenci československého antikomunistického exilu! Jinými slovy, zařadil se do kategorie Payna, Dienstbiera, Klause a těch, kteří se

cítili lépe v komunistickém ráji, nebo jsou obdivovatelé marxistického leninismu, nyní ovšem s politickým úsměvem. Jsem zvědav, kolik čtenářů ČT "spolkne" článek pana Drábka bez komentáře.

Nyní k druhému článku ČT (16/6/94 str. 7) 'Případ dr. Chalupy podle dvou archivů.' Zde, když čtenáři ČT věří v nevinnost komunistů, tak musí i věřit, že Gottwald byl vlastně Svatým otcem a Dubček byl pozhnaným andělem.

V tomto článku vidíte klasický případ, že jakmile jde o někoho, kdo silně zapáchá nebo zapáchal bolševickým komunismem, jako v případě pana Chalupy, který byl věrným a poslušným agentem, Československý týdeník je vždy statečným obráncem těchto "neviných" komunistických ovcí! Než krátce rozeberu tuto obranu Chalupy, musím se trochu vrátit k minulosti, abych čtenářům osvěžil paměť.

Před nějakým časem, ČT se postavil za "nevinou" paní Škvoreckou, která chudák ani nevěděla, co ji uhodilo, co se stalo, že se najednou její jméno objevilo na seznamu "slavných." Vždyť byla tak hodná po 1968 a před tím ani nevěděla, že komunismus vůbec v Československu existoval, ale nějak ho objevila v Torontu a hned musela napsat nějaké ty proti komunistické eseje, aby to v exilu dobře hrálo, a aby se neřeklo, že nemá, nebo neměla, nějaké to "politické" zdání. Samozřejmě, tato skvostná dáma byla ochotně lustrována svatou vodou komunistů v Praze a záznamy o její minulosti na rozkaz soudu byly zničeny!

Ptáme se: Když, tak proč? Jaké ak jen odlehčení a jak se nyní té paní lehce musí dýchat! Konečně "svatou" a bez rudé skvrny! Já bych za to nic nedal, kdybych kolem ní šel, tak bych asi viděl ten zářivý kroužek nad její hlavou. Lidská práva se přeci k něčemu a pro někoho hodí.

Nyní k panu Chalupovi. Četl jsem v životě mnoho článků a setkal jsem se s nahými charaktery v hitlerovském koncentráku, ale nikdy jsem nečetl takovou blbost, za kterou se staví se svými podpisy pánové dr. Miloslav Pechan, dr. Mojmír Povolný a Jerry Voda.

Mají tyto pánové nás čtenáře za pitomce, nebo si myslí, že nějaké prohlášení estébáckého agenta, které oni podpisují, má být tím druhým archivem a my tomu máme věřit?

Tito jmenovaní páni by se měli stydět, že vůbec patří k nějakému exilu a v případě pana Povolného, vůbec za exil mluvit!

Měli by se stydět, že obhajují kal komunismu, který je rakovinou lidské společnosti.

Jestliže tyto pánové jsou si tak jisti se svojí obhajobou estébáckého agenta Chalupy, ať ho, na jejich útraty, vezmou sebou do nynější ČR a představi ho předsedovi nejvyššího soudu, JUDr. Kesslerovi. Doufám, že mají tu odvážnou drzost pana Chalupy, i když jim skutečná moudrost schází, jako i ČSNRA, která jmenovala Chalupu doživotně čestným předsedou této mlhavé organizace.

HANBA EXILU, KTERÁ NEMÁ V JEHO DLOUHOLETÉ EXISTENCE PŘIROVNÁNÍ!

Jak jen může někdo se zdravým rozumem (komunisté ho nikdy neměli a nemají) uveřejnit takovou nesmyslnou obhajobu agenta, který sám sebe obhajuje? Řídí se tyto pánové, obháje Chalupy, tezí Lenina 'naše moralita je zcela podřízená zájmům třídního boje proletariátu a vše, co děláme ve jménu proletariátu je čestné!'

Má to nám být důkazem, že Chalupa nebyl komunistickým agentem, když se dostal na ta různá vysoká místa, ať to bylo v bankovníctví nebo kdekoli? "Are you guys nuts or something?" jak by řekl Američan po přečtení této obhajoby Chalupy!

Je to ten samý pan Povolný, který, kde a když může, pořád mluví za exil, a nikdo ani neví ani za který? Jistě nemluví za antikomunistický exil! Nemluví zde o exilu soudruha Dubčka. Je to ten samý pán, který je k panu Chalupovi jako jeho dvojče? Jestliže ano, ani se tedy nesmíme divit té obhajobě!

Tito podepsaní "tři králové" si myslí, že skutečně dobrý zpravodajský agent nemá za úkol proniknout organizace, ať jsou to i holubářské a převzít funkce s útokem na ty, kterým on de facto slouží? Jsou tyto pánové, s odpuštěním, tak uhození? Jestliže ano, objasnění by snad mohli najít v nově vydané knize Pavla Sudoplatova 'Paměti nežádoucího svědka - sovětský mistr špiónů - SPECIÁLNÍ ÚLOHY.' Snad by jim jejich mysl lépe potom sloužila.

Tento "obhajobný" článek byl ovšem psán s pomocí Chalupy, a pan Povolný a spol. to zřejmě pozorně nečetli před uveřejněním, jinak by zjistili, že v té jejich naivní obhajobě Chalupy mají obrovskou díru, kterou musí každý rozumný čtenář vidět!

Neslyšeli tyto tři obháje Chalupy něco o PŘECHODU NA DRUHOU STRANU? V PŘÍPADĚ AGENTA CHALUPY, NA STRANU AMERICKOU? TOLIK LET A MY MÁME VĚŘIT DOBRĚ TRÉNOVANÉMU AGENTOVÍ, ŽE BYL VYDÍRÁN? PÁNOVÉ! PÁNOVÉ! VYPRÁVĚJTE TU VAŠI POHÁDKU MALÝM DĚTEM NEBO ZBLBLÝM MOZKŮM!

Za koho nás pan Fuchs, Bisek, Povolný, Pechan a pan Voda má? Je toho dost s ČSNRA, která nedá na agenta Chalupu dopustit a stala se tak neodpustitelnou ostudou antikomunistického exilu a existují velké pochyby, že ČSNRA něčím takovým vůbec je! Zde by měl pan Jandáček, jestliže má trochu nějakou páteř, vystoupit a konečně nebojácně a s rezolucí prohlásit, že má těch "krtků" dost a ať vlezou někam jinam!

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL
Tel.: 708-484-4800

■ **LYONS** — čistý domek s velkým pozemkem 75x113, jenom za \$79,000.

■ **CONDOMINIUM - BERWYN** 2 ložnice, 2 koupelny, čisté, nové koberece za \$89,900

Procenta z půjček jdou nahoru - kupte co nejdříve!!!

VOLEJTE (708) 484-4800
domů (708) 562-7605

HOUSE FOR SALE

Garfield Ridge, 3 bedroom brick ranch, full basement, huge kitchen, all appliances - much more! CENTURY 21, Roblen Realty, tel. (708) 656-9292; Lorraine Reiser (708) 445-6490.

Naše písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery** 5832 W. Čermák Rd., Cicero Pouze nedělní
- **Brookfield (Minarik II.) Bakery** 9213 Broadway, Brookfield Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.** Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen** 6312 W. Čermák Rd., Berwyn Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele** 6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.** 6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.** Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.** Berwyn — stánek

• **V New Yorku: Candy Store** 1437 - 1st Ave., New York, NY

HELP WANTED
ZEPTEK INTERNATIONAL USA, INC. a well known European company now entering American market, a direct client service company with over one billion dollars in sales in 1993, seeks Direct Client Sales Representatives for its exclusive and superior quality line of Cookware, Health and Ecology oriented products.

Excellent opportunity for persons wishing to earn extra money. Three days free training, no investment needed, high commission paid, with major incentive program in place. Classes begin July 5, 1994.

Please call:
(312) 629-8686
or
(312) 629-8691

Furniture

MAKE SURE OUR QUALITY SHOWS. FURNITURE REFINISHERS

At Wickes Furniture, we take pride in our products and we want to make sure they always look their best. Today, as a result of continued growth, we seek skilled professionals to repair wood and upholstered pieces in our customers' homes. In return, we can offer:

- ✓ excellent starting pay
- ✓ 401(k) plan
- ✓ medical/dental life insurance

Get the facts right away. Apply in person at:

WICKES FURNITURE DISTRIBUTION CENTER
1100 Lombard Rd.
Lombard, IL 60148
(708) 268-1555

WICKES FURNITURE
The Largest Furniture Retailer in Chicago
Equal Opportunity Employer

PRÁCI HLEDÁ

Slušný, diplomovaný ošetrovatel hledá jakoukoliv práci: úklid, nákup, zahrada, ošetřovat starší lidi. Dopravu mám: telefon 485-1320 nebo 484-1070.

HLEDÁ SE

Hledá se muž a žena, jednatel-dozorce do menší spolkové budovy. Byt a zařízení dle úmluvy. Pro další podrobnosti volejte (708) 863-0507.

Ondruš & Syn

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!

Ondruš & Syn
6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

news from **PAUL SIMON**

U.S. SENATOR

Simon: 9 More Illinois Schools Added To Direct Student Loan Program

Sen. Paul Simon, chief Senate sponsor and architect of the new direct student loan program, has announced that nine more Illinois schools will join the program in the 1995-96 school year.

Simon, D-Ill., and Education Secretary Richard Riley last November announced four Illinois schools that will begin offering direct loans this fall. Last month Simon announced that 63 more schools won bids to join the program a year later, beginning with the 1995-96 academic year. Simon said the nine additional schools now added, among 87 more nationwide, for 1995-96 are: Southern Illinois University at Carbondale, Southern Illinois University at Edwardsville, Wilbur Wright College in Chicago (City Colleges of Chicago), Illinois Valley Community College in Oglethorpe, John A. Logan Community College in Carterville, Governors State University in Park Forest, DeVry Institute of Technology in Chicago, the International Academy of Merchandising and Design in Chicago, and the Environmental Technical Institute in Bensenville.

"Illinois is off to a strong start under this program," said Simon. "We're on the ground floor of changes that will be good for our students, schools and taxpayers. It's a direct pocketbook benefit for thousands of Illinois families. I'm pleased that our schools have been so interested in enrolling early."

Many of the state's largest and most influential public and private schools now are now on board for the direct loan program, also including the University of Illinois, Bradley University, Illinois State University, DePaul University, Knox College, Eastern Illinois University, Eureka College, Illinois Institute of Technology, Chicago State University, Northern Illinois University, the University of Illinois at Chicago and Western Illinois University. The list includes public and private schools, community colleges and career and technical schools throughout the state. All schools applied.

Direct loans allow schools to offer "one-stop shopping" to students to process a student's full aid package, including Pell Grants as well as loans. Student borrowers at direct loan schools also can choose from several repayment options, including arrangements tailored to their incomes. The first phase -- to begin this fall -- features 104 schools, representing 5 percent of current student loan volume. The second phase will take the direct loan program to 40 percent of the current Guaranteed Student Loan (GSL) program. More schools will be added later this year. The application closing date for the 1995-96 school year is July 1.

The changeover to direct student loans, from today's costly, complex and troubled GSL Program, was enacted last year. The plan will save taxpayers more than \$4.3 billion while offering a variety of benefits to students and their schools. Simon was chief Senate sponsor of the direct student loan plan and found an ally in President Clinton in pushing it through to enactment. The Simon-led reforms -- savings to taxpayers, income-based repayments for students, reductions by as much as half in fees students pay on their loans, lower interest rates for students, "one-stop-shopping" for students, fewer defaults, lower costs to taxpayers by switching from bank subsidies to direct lending that capitalizes on the government's ability to borrow at lower interest rates, and more accountability in administering the loans -- are the most sweeping reforms in student financial aid programs in more than three decades. According to Simon, the changes in student fees alone will save Illinois students more than \$100 million in the first five years.

Co srdce pojí - moře nerozdvojí

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- **PRAHA - BRATISLAVA** do konce května 1994 \$629.00
od 1. června 1994 \$729.00
- **VÍDEŇ** do konce května 1994 \$659.00
od 1. června 1994 \$749.00
- **FRANKFURT** do konce května 1994 \$519.00
od 1. června 1994 \$648.00
- **MNICHOV** do konce května 1994 \$599.00
od 1. června 1994 \$699.00
- **Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky**
do 3 měsíců pobytu jen \$729.00

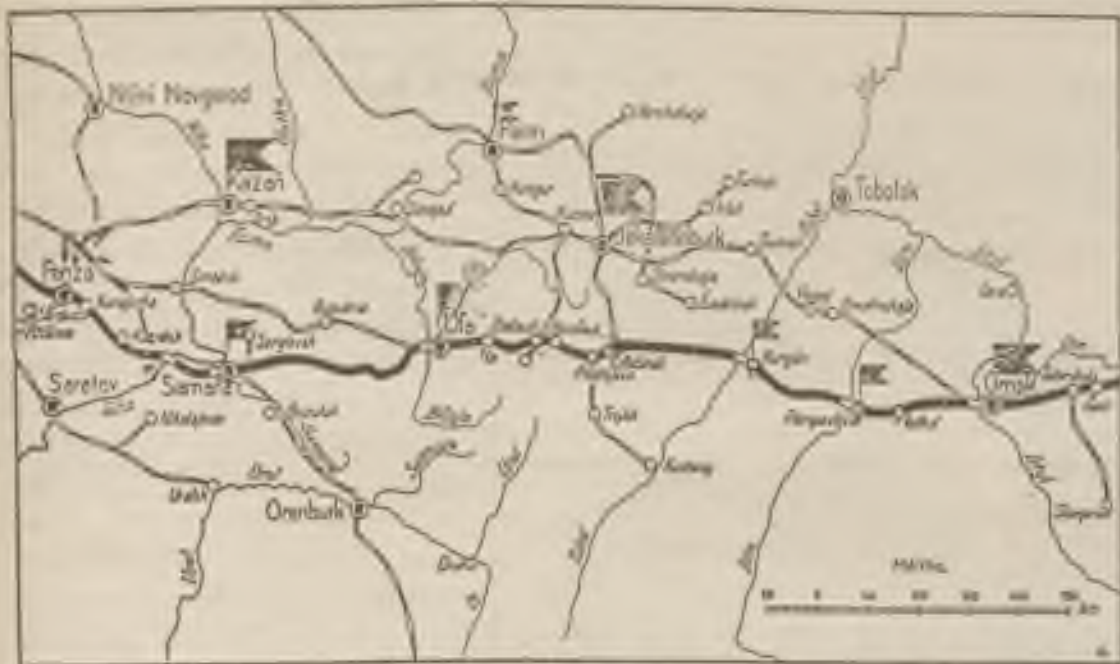
Mimořádně levné zájezdy na Floridu, Havajské ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Vsesokolský slet do Prahy ve dnech od 1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na přímém letu Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky, po sletu autobusový zájezd po Čechách a Moravě a rovněž do Vídně, Salzburgu, Budapešti, Bratislavy.

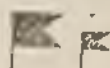
ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012
FAX 708-749-1350

Místa, ve kterých byly
československé oddíly.

Důležitější bolševické posádky.

Pokračování z min. čísla

GENERÁL RUSKÝCH LEGIÍ R. GAJDA

M O J E P A M Ě T I

ČESKOSLOVENSKÁ ANABASE
ZPĚT NA URÁL PROTI BOLŠEVIKŮM
ADMIRÁL KOIČAK

SIBIŘ.

Ryby snášejí revma

Vědci už dávno s překvapením zjistili, že gronští Eskymáci, i když žijí trvale v extrémně studené oblasti, neznají revma. Jak dokázaly výzkumy, způsobuje to strava s velkým podílem ryb. Tkáň ryb totiž obsahuje mastné kyseliny s podobnými účinky, které mají protirevmatické léky. Tyto poznatky inspirovaly profesora A. Adama z Mnichova, který svým pacientům trpícím na revma začal podávat rybí tuk v podobě výtažku z rybí pečeně. Po třech týdnech aplikace pacienti konstatovali, že bolesti kloubů do značné míry ustoupily. Zlepšila se i jejich pohyblivost, dokonce nepocítovali ani obyčejnou ranní ztuhlost kloubů a zvýšila se i jejich citlivost prstů na ruku. Slovem, strava bohatá na ryby sice nemůže nahradit léčbu revma léky, ale může léky vhodně doplňovat.

Laciné gesto

Vladim Pavrovský - RFE

Už v době, kdy byl Senát začleňován jako druhá komora Parlamentu do ústavy České republiky, mohlo být prozíravějším jasně, že s jeho praktickou realizací budou potíže. Už tehdy se vyskytly hlasy o jeho nadbytečnosti a i když byly přehlušeny hlasy jinými, apelujícími na nezbytnou pojistku demokracie, pochybnosti zůstaly. Diskuse kolem Senátu byly nejprve snad z pouhého neporozumění věci, později už ryze účelově odsouvány na vedlejší kolej. Mnohým začalo být jasné, že senátoři, pokud bude zachován předpokládaný klíč jejich výběru, tedy princip upřednostnění osobností bez ohledu na stranickou příslušnost mohou poněkud zamíchat kartami v politické hře. Konečný verdikt parlamentu, neschválení příslušného volebního zákona vlastně jen potvrdil dlouhodobá očekávání. Proč si komplikovat už zaběhlý systém výkonu moci, při kterém už jsou pravidla dávno jasná nějakou novou neznámou, řekli si asi poslanci některých rozhodujících politických stran. Bližší košile než kabát, zvláště když skutečným za-

Pokračování na str. 12

Národní armády, jež každým dnem rychle vzrůstala. V tu dobu již moskevský sovětský lidový komisařův poznal dosah nebezpečného zahrávání s námi a napínal všechny síly k uhašení požáru.

V Samare se přidružil k našemu vojsku jihoslovanský revoluční prapor, jenž již v Kijevě byl s námi v těsných stycích a po uzavření Brestlitevského míru rovněž odjížděl na francouzskou frontu. Byl však v Samare bolševiky zadržen a donucen konati strážní službu. Kromě toho dala se pod náš protektorát též polská legie.

Zvětšení našich sil a neustálá vítězství dala nám možnost prováděti operace v širším měřítku. Pro důkladnější zabezpečení zadního voje bylo uloženo opět obsaditi břeh Volhy a město Syzraň, jež by bylo výhodným tête-de-pont (předmostím). Tato úloha byla vyplněna dne 18. června. Při postupu od Samary na východ hrozilo skupině Čečkově vážné nebezpečí od Orenburku, kamž ze stanice Kinel, ležící na magistrále asi 40 km na východ od Samary, odbočuje železnice vedoucí přes město Buzuluk. Došly zprávy, že se na této odbočce shromažďuje nepřítel, aby nás napadl s boku, až budeme postupovati dále na Ufu. Proti němu byly vyslány tři prapory pěchoty, od každého pluku po jednom praporu, a dvě dělostřelecké baterie. Operace měly zdařilý úspěch a byly zakončeny dne 26. června památnou bitvou u Buzuluku. Nepřítel počtem asi 5000 mužů, hlavně Maďarů a Němců, veden jsa opět maďarsko-německými důstojníky, opevnil se třemi řadami zákopů. Avšak přes neústupný odpor — proti našim měli bolševici 2 obrněné automobily, 18 děl a velké množství kulometů — nepřítel byl poražen úplně a město Buzuluk přešlo do našich rukou. Dne 4. července dobyli kozáci s pomocí našeho vojska města Orenburku, čímž byla boční operace úplně zakončena. Zatím se naši probíjeli na magistrále směrem k Ufě plným tempem. Do předního voje byl dán 1. pluk a 4. pluku nařizováno býti v zadním voji. Pluk 9., dřívější 1. záložní, ježto byl počtejně nejslabší, byl zanechán k ochraně dobytého území. Tak brzy dobytá města Buguruslanu dne 23. června, stanice Abdulino, města Belebeje a dne 25. června stanice Rajevské. Aby bylo odříznuto železniční spojení mezi Ufou a městem Simbirskem, obsadily naše oddíly část dráhy mezi stanicí Čišiny, odkud odbočuje železnice od hlavní trati na Simbirsk a Bugulmo. Části zadního voje obsadily na Volze město Stavropol. Bolševici vynaložili všechny své síly, by zachránili Ufu. Avšak její pád byl již neodvratný. Po dobytí stanice Čišiny naše vojska vtáhla vítězně dne 4. července do Ufy. Za dva dny dne 6. července před večerem dostává se po dlouhých útrapách našim penzenským bratřím nejlepší odměny — nastupuje okamžik radostného shledání se skupinou čeljabinskou na stanici Miňjar.

MOBILISACE ČECHOSLOVÁKŮ.

Maje na zřeteli úbytek v plucích a potřebu nových, hlavně pracovních formací, rozhodl jsem se využití množství zajatců Čechů a Slováků v Sibiři a zřídil jsem za tím účelem zvláštní komisi v čele s kapitánem Kroutilem, kterému jsem nařídil provésti mobilisaci všech Čechoslováků jakož i nové povolávání dobrovolců v sibiřských krajích námi obsazených. Gábočka této komise byla v Tomsku a v Tajze. Kapitán Kroutil vydal podle mého nařízení tento rozkaz:

»Na rozkaz velitele československých vojsk bojujících na východ od Omska, zplnomocněného člena vojenského kolegia československé armády, kapitána Gajdy, ze dne 21. tohoto měsíce vyhláшуji všeobecnou mobilisaci do pracovních praporů všech Čechoslováků bez ohledu na stáří.

Nařizují Čechoslovákům, kteří jsou na území obsazeném vojsky sibiřské prozatímní vlády, aby se hlásili do 30. června u československých velitelů železničních stanic nebo u velitelů československých vlaků.

Koncentrační místa město Tajga a Novo-Nikolajevsk.

Podkapitán Dr. KROUTIL.»

Většina Čechoslováků vstupovala dobrovolně do našeho vojska a jen poměrně malá část musila býti mobilisována. Mobilisovaní naši příslušníci byli zařadováni do pracovních

Pokračování na str. 12

1. KRÁTKÝ PŘEHLED VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉHO VOJSKA V RUSKU.

praporů, jestliže ani nyní neprojevili ochoty vstoupiti do řadového vojska. Mého rozkazu později následovalo i naše politické vedení, jež se s počátku k vyhlášení mobilisace chovalo krajně odnívatě, a vyhlásilo mobilisaci Čechoslováků na celém území, osvobozeném námi i ruskými vojsky od bolševiků. Takovým způsobem byl doplněn 9. a 10., 11. a 12. československý pluk, vzniklý z prvního a druhého záložního pluku, a získán hojný počet lidí pro pracovní družiny.

DRUHÁ BITVA U MARIINSKA A POSTUP KE KRASNOJARSKU.

Příměří na frontě u Mariinska končilo se dne 16. června o jedné hodině noční. Krasnojarské velení nad sovětskými vojsky věnovalo hlavní pozornost frontě na východě před Kanskem, kde vystoupil podplukovník Ušakov, a u Mariinska důkladnému opevnění posic na návrších za řekou Kijou, které půlkruhově obepínaly město. Terén před posicemi rudých byl blátivý a namože pokrytý hustými křovinami, což dobře maskovalo bolševické stráže, ukryté v nížině. Přechody přes řeku byly v rukou rudých. Naše posice byly na západním břehu řeky se vklíněným předmostným opevněním přes řeku. V posledních dnech soustředil jsem všechny své části, kromě oddílu poručíka Husárka, v Novo-Nikolajevsku, abych provedl postup na Krasnojarsk. Bolševici byli přesvědčeni o nedobytnosti svých posic.

Dne 15. června všechny mé síly byly koncentrovány už v Mariinsku. Ještě večer 15. června jsem se vypravil se silnou obchvatnou kolonou 15 verst v pravo od trati a za 9 hodin po strašné námaze přešli jsme prudkou a hlubokou Riju. Dělostřelectvo nemohli jsme přepravit, jelikož na to nestačily naše prostředky. Frontální útok měl provést kapitán Kadlec. Boj zahájila po vypršení lůžky příměří dne 16. června o 6. hodině ranní naše těžká baterie obšťelen nepřátelských posic před železničními mosty, zatím co nepřítel znepekovovaly též naši obrněnci, pohybující se po obou kolejích. Protivník chránil se stejným způsobem. Hlavní však úkol připadl obchvatné koloně, která po zdoluhavém a namáhavém pochodu vpadla nic netušícímu nepříteli v bok i v týl u stanice Rajevky. Rychlým postupem dobývali jsme horských posic rudých, třebaže se celá obchvatná kolona roztržila na několik oddílů, které na chvíli ztratily i vzájemné spojení; to nevažilo jejich samostatným operacím. Kruh naší obchvatné kolony svíral se jistěji a jistěji a brzy octla se naše jízda a za ní hned pěchota u první zastávky na východ od Mariinska. Poručík Hnízdo obsazoval výšiny jdoucí rovnoběžně s tratí. Část 6. pluku došla až na trať ještě východněji u stanice Suslova, odkud již dříve ujelo několik bolševických vlaků a štáb. Rudogvardějci hromadně se vzdávali, Maďaři drželi se do konce a musili býti vybijeni z posic útokem po útoku. Okolo 17. hodiny byl boj skončen a naše frontální skupina začala postupovati po tratí.

Bylo zajato 600 lidí, většinou Rusů. Druhý den bylo pohřbeno asi 300 rudých, většinou Maďarů a kromě toho jich zůstalo mnoho nepovšimnuto v lesích a mnoho se utopilo v hlubokých balnech. Ukořistili jsme 2 děla se 120 náboji, 15 strojních pušek, 17.000 patron, mnoho ručnic, koně i zásoby. Avšak i naše ztráty byly citelné: 10 mrtvých a 18 raněných.

Druhého dne ráno nastalo pronásledování bolševiků. Dne 19. června dobyli jsme veliké stanice Bogotol 124 km za Mariinskem a zbýval potom již jen Ačinsk, kde byl velký tábor německých a maďarských zajatců. Avšak ani tu nedošlo k boji, neboť bolševici prchali od Mariinska přímo do Krasnojarska. Ačinskí občané přijali nás už s připravenými ovacemi. Poslední zbytky bolševiků z mariinské fronty byly rozprášeny dále na stanici Černorččenská den potom. Zároveň jsme dostali radostnou zprávu, že Krasnojarsk byl vzat již z východu úderným praporem skupiny podplukovníka Ušakova. Tak jsme po čtyřnedělním odloučení dosáhli spojení se skupinou podplukovníka Ušakova.

VYSTOUPENÍ PODPLUKOVNÍKA UŠAKOVA V KANSKU JENISEJSKÉM A V NIŽNĚ-UDINSKU.

V době našeho vystoupení v Novo-Nikolajevsku v obvodu měst Kanska Jenisejského a Nižně-Udinska byly tři vlaky mé skupiny pod velením náčelníka štábu II. divise podplukovníka Ušakova. Síly jeho skládaly se ze tří setnin úderného praporu II. československé divise, který stál v Kansku už přes měsíc, z druhého praporu 2. záložního pluku a z vozatajského vlaku II. divise, které stály v Nižně-Udinsku.

Dne 26. května podplukovník Ušakov obdržel zprávu, že kanský sovět chce odzbrojiti naše vlaky, a proto nařídil strážní ochranu. Avšak jedna patrola o dvou mužích byla bolševickou hlídkou dopadena a zatčena, čímž pohotovost úderného praporu prozrazena. Začalo se vyjednávání sovětu s vlakem, při kterém se ukázalo, že bolševici též byli alarmováni a měli obsazeny všechny důležité budovy města. Vyjednávání skončilo se oboustrannými smlouvami, neboť sovět se polekal připraveností úderného praporu.

Pokračování ve středu

OBRÁNCI KOMUNISTICKÝCH AGENTŮ

Člověk by měl zachovat slušnost a nerozčilovat se, ale co je dost, to je dost! Po přečtení toho článku podepsaného těmi pány, musím použít oblíbenou větu prezidenta Trumana: "What a B. S. that is!"

Pánové, hanba na vás všechny! Přestaňte s obhajobou té rudé rakoviny a začněte obhajovat pravdu a spravedlnost, kterou, jak je vidět, neobhajujete, obhajovat nechcete a ani se trochu nesnažíte!

Můžete být ujištěni, že agent Chalupa bude postaven před soud a bude souzen těmi, které on podvedl, které on zradil.

Pánové, vaše obhajoba zapáchá, lépe řečeno s každou větou

agenta Chalupy - smrdí!

Až si pan Fuchs a Bisek uvědomí, že komunismus byl, a stále je, rakovinou lidstva, pak teprve můžeme doufat, že k takovéto obhajobě nikdy nedojde a skutečná svoboda tisku, ne chytré lhaní, nastane. Ne dřív!

K ukončení mé reakce k článkům uveřejněných v Československém týdeníku věnuji toto přísloví panu Povolnému a jeho kolegům:

"HRÍCH MÁ MNOHO NÁSTROJŮ, ALE LEŽ JE RUKOJETÍ, KTERÁ SE HODÍ VŠEM!" Oliver Wendell Holmes.

stáncům senátu se přes veškerou snahu za celou dobu přenic nepodařilo silou argumentů strhnout veřejné mínění - a to nejen v poslanecké sněmovně ale i ve veřejnosti - na svou stranu. Problém má i svou morální stránku. Ta se projevila při hlasování o zákonu. Svou tvář si zachovali jen KDS a ODA. Od počátku tvrdily, že naplnění Senátu upřednostňují i kdyby nebyly akceptovány jejich konkrétní - tedy pochopitelně je poněkud zvýhodňující principy. ODS i KDU-ČSL hlasovaly proti Senátu. A to i za situace, že v podstatě byly dodrženy jejich požadavky, u ODS prakticky všechny, u KDU-ČSL alespoň některé. Hlavně představitelé ODS budou asi těžko vysvětlovat, proč praktické realizaci Senátu zabránili. Museli by totiž přiznat, že jejich dosavadní zájem o Senát byl jen taktickou hrou a že se jim prostě přesto, že se jim podařilo své požadavky na jeho obsazení prosadit, zkrátka nehodí. Ne ze dne na den, ale dlouhodobě a promyšleně nehodí.

KDU-ČSL vyrukovala ještě týž den s dalším námětem, který nelze přes jeho vnějškovou přitažlivost nazvat jinak, než lacíným populistickým gestem. Navrhla kompenzovat neexistenci Senátu posílením prezidentských pravomocí. K tomu účelu má být vytvořena parlamentní komise ze zástupců všech politických stran. Už předem je jasné, že za současné politické situace by návrh musela vzít za svůj i ODS, jen tak by mohl mít šanci na úspěch. Jen naprostý laik by se mohl domnívat, že tak ODS učiní. Větší prezidentské pravomoci jsou jí totiž proti mysli víc, než jakýkoli Senát. Senát, ono mrtvě narozené dítě, tedy dostalo parlamentní diskuse do slepé uličky. Pragmatická politika dosáhla úspěchu a s ní tvrzení, že za dosavadní praxe vlastně nebylo Senátu zapotřebí a prý tomu tak může být i nadále. Dnes je však situace mnohem složitější, Senát je v ústavě zakotven a pokud nebude reálně existovat, je třeba ústavu přepsat. Paradoxní je, že dnes jediný, kdo na toto nebezpečí upozorňuje, je jeho někdejší odpůrce - prezident Havel. Zdá se, že všichni ostatní strčili hlavu do písku. Dnes je pro ně na místě kochat se vidinou vítězství. Málokdo je schopen si uvědomit, jak je to relativní, krátkodobé, ale hlavně nezodpovědné stanovisko.